

Adamus 10. Shoud - 2012. június

TIZEDIK SHOUD: „A fejlődés vége”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat tizedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. június 2-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

e2012 SOROZAT

2012. június 2-án éjjel került átadásra a **Bíbor Körnek**.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: A Szuverén Birodalom Adamusa Vagyok.

Ki merjem nyitni Cauldre szemét? (nevetés) (Sart azt mondja: Igen, biztonságos) Biztonságos látni ezeket a bámulatos embereket, angyalokat, nagyszerű lényeket, akik időnként elfeledkeznek a valódi kilétükről. Nagyszerű létezők ők, akiket néhanap beránt a szenvedés és a hiány megszokása, de ettől függetlenül mindig nagyszerű létezők!

Korábban ezt az Új Spirituális Energia Osztálytermének hívtuk. De most egy mély levegővétellel változtassuk ezt meg! Mostantól drága Shaumbra, legyen a neve az Élő Felemelkedés Osztályterme! Hiszen pontosan erről szól itt ez az egész! Ez az Élő Felemelkedés Osztályterme. Hm.

Na igen. A mai öltözékem erre...egy kicsit más...ó, előbb a köpenyemet kérném! (David felsegíti Adamusra az öltözékét, ami egy köpönyeg és egy kalap, amire a közönség elismeréssel reagál) Köszönöm. Ezt itt elől meg kell kötni. (nevetés) Nagyszerűen fest! Szinte már-már vámpiros!

EDITH: Vissza Drakulához! (David megköti elől a köpenyt)

ADAMUS: Á, köszönöm!

DAVID: És most következik a kalapja, uram! (egy széles karimájú, tollas kalapot akar feladni Adamusra)

DAVID: Na nem, nekem a te fejfedőd kell! (nevetés) Az, ami a fejedem van! (rámutat David bíborszínű svájcisapkájára) Ezt a tollasat ide ne add nekem, nekem a tiéd kell! (David eleget tesz a kérésnek, a közönség pedig elismeréssel reagál) Az üzenet közvetítőmnek óriási feje van!

DAVID: Az van neki.

ADAMUS: Ó, Igen! És most jöhetnek a fotók! Veled hölgyem, ha megkérhetlek!

LINDA: Mit keresek én itt? (valaki egy 17-ik századi lila parókát adott rá)

ADAMUS: A fotók kedvéért. (nevetés és taps, ahogy együtt pózolnak a fotók kedvéért) Köszönöm!

Üdvözöllek benneteket az Élő Felemelkedés Osztálytermében! (nevet közben) Azoknak mondanám, akik most csatlakoztatok hozzánk első ízben, hogy igen, mi itt egy kicsiként másképpen tesszük a dolgokat. Nevetünk, jelmezekbe öltözünk, énekelünk, színészkedünk, kivételesek vagyunk, vadak és örültek vagyunk és visszatérünk!

A múlt hónapban volt itt egy kis mókázás.

LINDA: Sajnálom, de ez itt nem áll rajtad tökéletesen, hadd igazítsam meg!

ADAMUS: Köszönöm.

LINDA: Te Jó Ég! David, David, David. (Linda megigazítja a köpönyeget)

ADAMUS: Hm. Le kellett mondania erről a kalapról!

A múlt hónapban, amennyiben felidézitek ezt magatokban, valaki, akit Sarduciusnak hívnak, (nagy nevetés, amiért Sart-ot ezen a néven emlegeti) - ez a Sarducius mindannyiótokat hipnotizált a tudatok nélkül. Arra vett rá titeket, hogy szentségtörően öltözzetek fel! (nevetés, ahogy Adamus a múlt havi neki szánt pólós tréfára hivatkozik)

SART: Ja!

ADAMUS: Abban segédkezett, hogy a kamera előtt állva az egész világ lássa, hogy mocskos szavakat viseltek a melleteken! (nevetés)

Ezért ebben a hónapban egy különleges bizonyítvánnyal jutalmazuk meg, ami az egyik szülőföldem, Erdély ízvilágát is magában hordozza! Továbbá pedig az úriember cselekedeteit és a humorát is elismerően érzékelteti! Egy nagyon különleges díjjal jutalmazuk őt meg ennek jóvoltából - kérem szépen a díjat Linda! Köszönöm és kérlek gyere ide! Ma kissé összekeveri a metaforákat. Szerzetesnek és vikingnek is öltözött egyszerre! Egy viking szerzetes! (nevetés, ahogy Adamus Sart jelmezére utal) Ez meg mi a fene?! Na és persze, ez is mi a fene?! Akkor hát... (nevetés)

SART: Nem vagyok biztos benne!

ADAMUS: Akkor hát visszahozva számodra Erdély minden ízét és kiváló cselekedeteid elismeréseként....(hatalmas nevetés és taps tör ki, mikor Adamus megmutatja a Bizonyítványt, amin a következő felirat áll: „*Harapj belém!*”) Csak Neked Sarducius! A tiéd.

SART: Köszönöm. (nevetés)

ADAMUS: Akkor drága Shaumbra, egy dallal, egy nevetéssel és egy mosollyal kezdtük el ezt a Shoudot!

Májusi energiák

A múlt hónapban beszéltem arról, hogy május 10-e és 15-e között nagyon erős energiák érkeztek be a Földre. Ezek kozmikus, Földi és Szellemi energiák. Továbbá mindenhol beáramló energiák a Földközeli Birodalmakból. Most arra kérném Lindát, hogy a mikrofont vigye oda a közönséghez és kérdezzen meg benneteket arról - az önként jelentkezőket, akiket majd Linda fog kiválasztani - tehát, hogy kérdezze meg tőletek, hogy a.) éreztétek-e ezeket az energiákat és b.) ha igen, akkor mit éreztetek? Kezdjük ezzel!

Drága Edith, drága Edith, mondd, hogy állsz a bőségeddel?

EDITH: Nagyszerűen drága Adamus!

ADAMUS: Köszönöm. Élni akarsz?

EDITH: Igen!

ADAMUS: Akkor jó!

EDITH: Itt vagyok, nem igaz?

ADAMUS: Akkor bőségben fogsz élni. Abszolút!

EDITH: Eddig is itt voltam. A jövő hónapban töltöm be a 74. életévemet. Hagyj békén! Itt vagyok! (a közönség tapsol)

ADAMUS: És hogy érezted ezeket az energiákat?

EDITH: Volt egy-két vad álmom.

ADAMUS: Ennyi történt?

EDITH: Igen. És utána pedig tékozlóvá váltam és megvettem az új könyvedet. (nevetés)

ADAMUS: És kifizették veled a könyvet?

EDITH: Ó, csak vicceltem.

ADAMUS: Kifizették veled azt a könyvet, amiben oly sok energiád benne van? Tessék, a tiéd. (Odaajándékozza neki az új könyve egy példányát, [Éld meg az Isteniséged!](#)) - Na igen! Én ezt könnyedén megtehetem! (nevetés)

EDITH: Nahát, köszönöm!

ADAMUS: Á, Merci! Jó. Tehát vad, fura álmok és váratlan bőség ajándékok érkeznek látszólag a semmiből.

EDITH: Így van.

ADAMUS: Igen és még mi történt?

EDITH: Hmmm, nem is tudom....

ADAMUS: Én is benne voltam az álmaidban?

EDITH: ...jó hónapom volt. Sok...

ADAMUS: Szerepeltem az álmaidban?

EDITH: Sok olyan dolgot tettem, ami pénzt hozott az életembe. Nem. Lássuk csak...

ADAMUS: Nem?!

EDITH: Hm?

ADAMUS: Szerepeltem az álmaidban?

EDITH: Ó, igen, tangóztunk.

ADAMUS: Ez jó. Jó. És még?

EDITH: Ez hazugság volt. (nevetés)

ADAMUS: Majdnem 74 éves és annyira virgonc!

EDITH: Azt akarod, hogy megüsselek? Ne használd a „virgonc” szót!

ADAMUS: Virgonc. Életteli. Életerős!

EDITH: Köszönöm.

ADAMUS: És bőségben élő. Jó. Jó. És mi a helyzet az álmokkal?

EDITH: Ó, azok egyszerűen csak furcsák voltak és végre elkezdtem emlékezni rájuk, amire eddig sosem voltam képes.

ADAMUS: Hát nem furcsa minden álom?

EDITH: De igen.

ADAMUS: Igen Jó. Köszönöm. Köszönöm.

EDITH: Szívesen.

ADAMUS: Következő! Múlt havi energiák. Mit éreztél?

MARY SUE: Talán szükségem van egy kis segítségre, mert nem vagyok biztos benne, hogy bármi szokatlant is éreztem volna.

ADAMUS: Jó, jó. Rendben.

Menjünk tovább!

PAUL: Aha. Hogy mit éreztem? Azt, hogy ez nagyon intenzív és rendkívül gyors.

ADAMUS: Igen.

PAUL: Az álmok a szokásosnál is örültebbek. És benne voltál az összes buggyantban! Igen. Igen.

ADAMUS: Edith szerepelt az álmaidban? (nevetés)

PAUL: Tudod, újraéltük a „könnyebben akarod?” vagy „örülten” dolgot a múlt hónapról!

ADAMUS: Igen. Jó.

PAUL: Igen. És ez a választás minden...

ADAMUS: Életteli és intenzív volt?

PAUL: Életteli és intenzív. Örültem, hogy valahogy túljutottam a heten.

ADAMUS: Jó.

PAUL: Igen.

ADAMUS: Nagyszerű.

PAUL: Habár ez még most is folyik nálam egy másik verzióban.

ADAMUS: Á!

PAUL: Igen.

ADAMUS: Igen.

PAUL: Igen.

ADAMUS: Jó! Jöhet a következő Linda! Intenzív energiák.

TIFFANY: Annyira örülök, hogy június van.

ADAMUS: (nevetve) Igen!

TIFFANY: Adamus, valamiért nagyon sokat beszélek veled, amikor a fürdőszobában vagyok. Nem tudom miért van ez így. Akkor szokott ilyen lenni, amikor a zuhany alatt állok, vagy a fürdőszobát használom.

ADAMUS: Be szoktam csukni a szemem.

TIFFANY: És nem tudom, hogy te ezt észreveszed-e, de olyankor mindig nevetek. Valahogy így: „Ja, már megint Adamusszal beszélek. Itt vagyok a fürdőszobában...”

ADAMUS: Na akkor, miért is van az, hogy oly sokatokkal a WC-n és a zuhany alatt beszélek? (valaki azt mondja: A víz miatt)

TIFFANY: A víz miatt?

ADAMUS: A víz miatt is. És még miért?

TIFFANNY: A meztelenség miatt? (nevetés)

ADAMUS: Asszonyom, mindig rajtam van a köpenyem. (nevetés, ahogy Adamus beburkolja magát a köpenyébe)

TIFFANY: (nevetve) Nem mindig! Nem mindig! (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: És?

TIFFANY: Nagyon király álmaim vannak!

ADAMUS: Nem, térjünk csak vissza a fürdőszobára!

TIFFANY: Ó, térjünk vissza a fürdőszobára? Nos,

ADAMUS: És erre Linda tudja a választ, mert neki és Cauldre-nek ezzel folyton szembe kell néznie. Mi a helyzet a fürdőszobával?

LINDA: Mi van vele?

ADAMUS: Az egy csendes hely.

TIFFANY: Á, ott csend van.

ADAMUS: Ott csend van! Hányan viszitek magatokkal a mobil telefonjaitokat a fürdőszobába? Ne válaszoljatok, nem akarom tudni a választ! (Adamus nevet) Általában testi funkciók elvégzéséért jártok oda és olyankor csend van.

LINDA: Geoff-nek és nekem folyton emlékeztetnünk kell egymást arra, hogy a fürdőszobában ne beszéljünk!

ADAMUS: Valóban. A fürdőszobában ne élj üzleti életet! Vagyis csak a saját személyes ügyeiddel foglalkozz a fürdőszobában! Tehát ez egy csendes időszak. Vannak olyan időszakok, amikről mi, a Felemelkedett Mesterek, az angyali létezők, tudjuk, hogy ez az az időszak, amikor besurranhatunk, hogy beszélni tudjunk veletek. Az autóvezetés is egy remek alkalom erre, de rájöttünk, hogy ez az időszak jelentősen megnöveli a balesetek számát, még az sms-ezésnél is jobban!

A fürdőszoba azért kiváló alkalom a beszélgetésre, mert olyankor el vagytok lazulva. A zuhany alatt csendben vagytok - olyankor vízben áztatjátok magatokat. Vagy az is a ritka alkalmak egyike, amikor sminkelitek magatokat, vagy amikor éppen öltözködtök. Éjjelente, lefekvéskor nehezebb elérni titeket. Hogy miért? Azért, mert minden miatt aggodalmaskodtok. Ez az, amikor az elme csevegni kezd....ilyenkor kezd csak rá igazán az elme csevely! Az elme csevely magának tartja fent, magának foglalja le ezt az időszakot nálad! (Adamus nevet)

Persze az álmaitokban is beszélünk veletek, de arra meg nem szoktatok emlékezni és ez nagyon frusztráló nekünk. Esetenként előfordul, hogy evés közben is beszélgetni tudunk veletek, de evés közben általában más dolgokkal foglaljátok el magatokat. Fel tudjátok ezt fogni? TV-t néztek, interneteztek, email-eztek, rengeteg sok dolgot tesztek evés közben. Régebben az étkezéseitek alatt is el tudtunk jönni hozzátok, de manapság ez már nem jellemző!

Szóval a „WC időszak” egy népszerű kifejezés az angyali birodalmakban! „*Látod, WC-n vannak! Most rohanjunk le és folytassunk egy szent csevegést veled!*” (nevetés) Jó. Igen.

TIFFANY: Igen, köszönöm.

ADAMUS: Tehát, sajnálom! Mit tapasztaltál?

TIFFANY: Nagyon király álmaim vannak, mert álmomban rájövök a dolgokra.

ADAMUS: Igen.

TIFFANY: És amikor meg felébredek, fogalmam sincs, hogy mire is jöttem rá, de a dolgok mégis megváltoznak az életemben. Ezért ez egy nagyszerű időszak! Esetenként az is előfordul, hogy azt kell, hogy mondjam este, mikor lefekszem, hogy: „*Ami sok az sok! Ma éjjel pihenésre van szüksége a testemnek!*”

ADAMUS: Igen.

TIFFANY: De én...múlt hónapban nem voltam itt személyesen és mindannyian olyan nagyon hiányoztatok nekem! Hiányoztatok! De a számítógépemen keresztül néztelek benneteket és ez az egész „*menjek vagy maradjak?*” nagy hatással volt rám. Olyan volt, mint: „*Na várjunk csak egy percet! Nem megmondtam már, hogy maradok?*” És aztán rádöbentem, hogy mostanában bizony nem nagyon mondtam ilyet.

ADAMUS: Mostanában nem nagyon.

TIFFANY: Olyan ez, mintha folyton...olyan ez, mint a lélegzetvétel. Most már azt szoktam csinálni, hogy: „*Ó, magamba lélegeztem....*”

ADAMUS: Igen.

TIFFANY: „*...hogyan igen, itt maradok. És ezt újra belélegzem. Oké, igen, maradok.*” Minden egyes pillanatban.

ADAMUS: Könnyű ezt rávágni, még alkalmanként is, amikor neked szegeznek a kérdést, hogy: „*Tényleg itt akarsz lenni?*” Erre nagyon könnyű azt felelni, hogy: „*Hát persze!*” - de ebben nincs igazi meggyőződés, elszántság és elkötelezettség. És akkor az vissza fog térni. A kérdés vissza fog csapni az arcodba általam, valaki más által, hogy....

TIFFANY: Amikor éppen a WC-n ülök.

ADAMUS: ...tényleg itt akarsz lenni - a WC-n - hogy tényleg itt akarsz lenni a WC-n? Igen. Jó. Köszönöm.

Következő. A múlt havi energiák.

SUSAN: Azt kell, hogy mondjam, hogy nekem ez nem volt annyira intenzív, mint amilyenre számítottam. Ahogy beállítottad ezt az elvárást, az szerintem egy kissé megváltoztatta a tapasztalást.

ADAMUS: És mi lett volna akkor, ha egy szót sem szóltam volna erről az egésről, mert úgy döntöttem volna, hogy titokban fogom ezt tartani?

SUSAN: Na igen, szerintem mindenképpen megtapasztaltuk volna akkor is, de így, hogy volt egy elvárásunk arról, hogy kezelnünk kell ezeket az átalakulást magukkal hozó energiákat...tudod, így tudtuk, hogy ez lesz, ezért szerintem sok ember, akiknek beszéltem erről, tudtak róla, várták ezt és tudod, ez tényleg megváltoztatta a tapasztalásunkat. De lényegében az egész hónap intenzív volt.

ADAMUS: Igen. Intenzív.

SUSAN: És nem csak az a 10 nap volt intenzív és határozottan sok szélsőségre bukkantam az isteniségem és az emberi részem között.

ADAMUS: Á!

SUSAN: Én ezt így fogalmaznám.

ADAMUS: Sok szélsőség. Jó, nagyszerű. Még kérnék egy pár válaszolót!

JULIE: Sok tisztánlátás és sok Igen történt velem.

ADAMUS: Igen. Megtennéd, hogy felállsz?

JULIE: Persze. Tehát egyértelműen sok tisztánlátás. Csak emlékeztem és csak Bumm! Bumm! Bumm! Nagyon, de nagyon gyorsan jöttek ezek a felismerések egymás után!

ADAMUS: Nagyon gyorsan.

JULIE: Igen, nagyon gyorsan és sokkal könnyebben.

ADAMUS: Rendben. És mi a helyzet a testeddel - a fizikai testeddel?

JULIE: Olyan, mintha tonnák nyomnák. DNS változások zajlanak.

ADAMUS: Igen...

JULIE: Gerinc növekedés, nyújtás.

ADAMUS: Igen!!!!!!

JULIE: A gerincem olyan volt, hogy hú!

ADAMUS: Igen.

JULIE: Azok a dolgok, amiket tenni szoktam - a jóga, a lovaglás - most mindegyik olyan furcsa

volt.

ADAMUS: Igen.

JULIE: Ezért nagyon vigyáztam a testemre, kíméltem. Sokat lélegeztem, sokat ittam.

ADAMUS: Sok a változás.

JULIE: Játszottam mindazzal az eszközzel, amivel a múlt során is játszottam, csak a móka kedvéért, hogy emlékeztessenem magam arra, hogy hogyan lélegezzek, hogyan legyek megengedő és hogy csak legyek.

ADAMUS: Igen. Jó.

JULIE: Olyan jó...

ADAMUS: És fűznék ehhez egy megjegyzést, mert a legtöbben észrevettétek, hogy a régi eszközök már nem igazán működnek, mert mindazok a dolgok, amik a múltban nagyon jól működtek számotokra, azok hirtelen már nem működnek az életetekben. És valószínűleg már soha nem is fognak működni. Az alapok mindig ott lesznek. A légzés, a légzés és a légzés az ott lesz és működni is fog. De a többi eszközötök, nos azok nagy része rettenetesen mentális volt, vagy pedig már nagyon öreg és idejétmúlt. És nagyon nyugtalanító tud lenni, amikor a régi bevált dolgok, amikkel eddig rendelkezél, a megmentést nyújtó tuti praktikák - a szó szoros értelmében véve és átvitt értelemben is - többé már egyszerűen nem működnek. A gyógyszerek sem fejtik már ki azt a hatást, mint amit eddig kifejtettek. Ahogy a gyógynövények és a többi kiegészítők sem működnek már.

JULIE: És úgy érzem, hogy tudatosan játszhatok velük.

ADAMUS: Igen.

JULIE: És használhatom azt a lenyomatot, emléket....

ADAMUS: Abszolút.

JULIE: Úgy, hogy egyszerűen csak belélegzem azokat. Ez már inkább egyfajta játéknak hat.

ADAMUS: Igen. Jó.

Kitűnő! Múlt havi energiák.

SCOTT: Néztam a Shoudot....

LINDA: Állj fel! Állj fel!

SCOTT:azt hiszem úgy 5-én és utána pedig....olyan volt, mintha negatív dolgokat vártam volna ettől a tizedikei energia beérkezéstől.

ADAMUS: Valóban?

SCOTT: Igen....és pont az ellenkezője történt.

ADAMUS: Á!Á!

SCOTT: Emlékszem, hogy tizedikén épp az ágyamban feküdtem és a kreatív ötletek elkezdtek elképesztő ütemben beáradni. Én meg úgy voltam vele, hogy Hála Istennek, ez teljesen pozitív! Tehát..

ADAMUS: És hogyan tudod megőrizni ezeket a kreatív ötleteket? Vagyis gyakran az történik, hogy bejön a kreatív ötlet és a következő pillanatban már tova is száll, még annak ellenére is, hogy azt mondd, hogy erre emlékezni fogsz. Hogyan maradtál kapcsolatban azokkal az ötletekkel?

SCOTT: Van, amit az Evernote segítségével (ami az egyik legismertebb jegyzetömb alkalmazás számítógépre, telefonra, weben- a ford. megj.) - sokkal többet jegyzetelek, mint valaha is - és vannak olyan ötletek is, amik már létező dolgokkal kapcsolatosak, tehát azokat nem felejttem el, mert látom, hogy azok hogyan lehetnek a hasznomra a későbbiekben. Mert ezt és ezt és ezt is meg tudom tenni. Tehát ez az egész pozitív volt számomra.

ADAMUS: Jó.

SCOTT: Volt, hogy alig tudtam elaludni, annyira izgatott voltam az ötletek kapcsán.

ADAMUS: Igen, abszolút!

SCOTT: És az a dolog, ami tényleg nagyon rezonált bennem az az volt, amit te mondtál....a legnagyobb változást számomra ebben a hónapban ez a kreatív-mentális probléma megoldás jelentette a régi aggodalmakhoz képest. Az egész olyan volt, hogy csak úgy megjött a megoldás: „*Ó, ez egy remek megoldás erre a dologra.*” Tehát...

ADAMUS: Igen. Kitűnő!

SCOTT: Igen!

ADAMUS: Kitűnő! Jó. A hullám meglovaglása. A hullám meglovaglása.

LINDA: Még? (Adamus bólint)

JOSHUA: Nos a múlt hónap számomra főként a haragról, a türelmetlenségről és a frusztrációról szólt.

ADAMUS: És hogyan? Úgy hangzik, mintha három rokonról beszélnél! (nevetés)

JOSHUA: Frusztrálóak voltak, de egyben nagyon jók is.

ADAMUS: Igen. Felhozott ez benned egy-két dolgot, amit el is tudtál engedni?

JOSHUA: Igen.

ADAMUS: Jó. Hogyan kezelted ezeket? Amikor ezek a témák a felszínre jöttek, mit tettél?

JOSHUA: Felrobbantam.

ADAMUS: Jó! Jó! Jó! Felrobbant. Nem és ez jó! Valaki másra robbantál ki?

JOSHUA: Igen.

ADAMUS: Ó, hát ez nem annyira jó, hacsak nem figyelmeztetted őket jó előre, vagy ha jó sok pénzt adtál nekik utólag. (nevetés)

LINDA: Te egy eléggé nyugodt fickónak tűnsz. Milyen volt számodra ez a kirobbanás?

JOSHUA: Egy kicsit zúrós.

ADAMUS: Igen. Hangban történt?

JOSHUA: Hangban is.

ADAMUS: Jó, jó. Sok örült gondolat hemzsegett a fejedben egész hónapban?

JOSHUA: Nem annyira.

ADAMUS: Á! Csak figyelj mi lesz ebben a hónapban! (nevetés) Jó. Nagyon őszinte. És ezt nagyra értékelem. Nagyra becsülöm. Jó.

Következő. Milyen volt a hónap? (a válaszadó hölgy mélyet sóhajt) Ó, oké.

GABRIELA: Nem volt más, mint a többi.

ADAMUS: Nem volt más.

GABRIELA: Nem. Amikor ezt az egészset szóba hoztad, a legelső gondolatom az volt: „Ó, ez egy szép kis beültetés.”

ADAMUS: Ühüm.

GABRIELA: Igen. És nem, nem nagyon különbözött a többi hónaptól.

ADAMUS: És hogy telt a hónap többi része?

GABRIELA: Intenzíven!

ADAMUS: Á! (A hölgy felnevet) Intenzív az intenzív hátán. Jó. Jó. És hogy érzed most magad fizikailag?

GABRIELA: Jól.

ADAMUS: Jó. És mentálisan?

GABRIELA: Egy kicsit fáradtan.

ADAMUS: Fáradtan.

GABRIELA: Igen.

ADAMUS: Igen. Annak is kell lenned.

GABRIELA: Miért?

ADAMUS: Mert ez az intenzitás hatással van a testre és egyértelműen hatással van az elmére. Egy másik környezetben vagy most itt. Egy nagytakarításon, egy felújításon mész most keresztül.

GABRIELA: Igen, ez igaz.

ADAMUS: De ez elfáraszt, kifáraszt téged. És néha a fáradtság jó dolog. Tudom, hogy az emberek nem szeretnek fáradtak lenni, de mi az értéke a fáradtságnak? (valaki bekiabál: Az, hogy elalszol!) Az, hogy kiszedsz az elmédből. Amikor tényleg nagyon fáradt vagy, akkor az elme nem ügyködik az egyébként szokásos nyomvonalán. Amikor fáradt vagy, akkor sokkal inkább az érzéseidben vagy. Jó. Kérnék még egy párat!

KARI: Nos, azon a vasárnapon a lányom és a barátja pont átjöttek hozzám és segítettek átrendezni a lakásomat. Már jó ideje dolgoztam rajta. A barátnőm, Joanie segített nekem és folytattuk az ezzel az energiával való munkát. Átrendeztük a hálószobámat. Megszabadultunk az ágytól. Betettünk a helyére egy csodálatos elrejtető ágyat. Átrendeztük az egészséget és csináltunk belőle egy gyönyörű otthoni irodát.

ADAMUS: Jó.

KARI: Azért tettük, hogy közösen azon dolgozzunk, tudod, hogy abban segítsünk az embereknek, hogy tovább éljenek, hogy egészségesebbek legyenek, hogy boldogabbak és gazdagabbak legyenek. Mert ez a mi célunk. Úgy érzem ez az én isteni küldetésem.

ADAMUS: Jó. Felejtsd el a célt!

KARI: Igen.

ADAMUS: A célok megszivatnak.

KARI: Igen, ebben egyetértünk.

ADAMUS: Tényleg megszivatnak.

KARI: Nem volt jó a szóhasználat. Egyetértetek veled. Egyetértetek.

ADAMUS: Csak tedd szenvedéllyel! Áramolj együtt a szenvedéllyel!

KARI: Igen.

ADAMUS: Igen, abszolút. Jó.

KARI: Csodás.

ADAMUS: Tehát a szó legszorosabb értelmében zajlott a takarítás, az átrendezés, ami egyben valami belső történésnek is a jele.

KARI: Igen.

ADAMUS: És most hogy érzed magad?

KARI: Ó, fel vagyok dobva, izgatott vagyok. És itt van ez a sok energia....

ADAMUS: Fizikai értelemben?

KARI: Igen, fizikailag.

ADAMUS: Jó.

KARI: Igen. Nem tudok túl sokat aludni. Csak megyek és megyek és megyek.

ADAMUS: Á! Á!

KARI: Vagyis eléggé elfáradtam. Ma reggel elaludtam és éppen csak, hogy nem késtem el innen. De attól....nagyszerűen érzem magam. Minden értelemben nagyszerűen érzem magam.

ADAMUS: Jó. Jó. Még kettőt kérnék! Egy kicsit meleg van itt. (leveszi a köpenyét)

JOYCE: Egy kicsit....ó, hogy is mondjam ezt.....vibrálok. Túl sok mindent csinálok, követem a lányomat és az unokámat és így nem jutok el a bevásárlóközpontokba, nem találkozom túl sok mindenkivel és a lányom meg folyton előírja nekem, hogy mit tegyek. (vihorászik) Szóval csak...

ADAMUS: Tehát milyen volt neked ez a hónap? Fárasztó? Intenzív? Frusztráló?

JOYCE: Intenzív és frusztráló, de aztán, mikor hazamentem, mindig szundítottam gyorsan egy kicsikét.

ADAMUS: Igen, sajnálom, de...

JOYCE: Hazamentem és gyorsan szundítottam egyet. Nem bírtam többet. (vihorászik, ahogy Adamus közelebb jön hozzá és a szemébe néz)

ADAMUS: Több szellem sugárzik a szemedből.

JOYCE: Több?

ADAMUS: Több élet van a szemedben, abszolút.

JOYCE: Ó, most nagyszerűen érzem magam!

ADAMUS: Igen, jó, jó.

JOYCE: Igen, jól mennek a dolgok.

ADAMUS: Kitűnő! Jó. Még egyet kérnék!

DORIS: Jó itt lenni. Több intenzív hónap áll mögöttem. Mivel tudtam, hogy mit akarok, tudtam, mi a szenvedélyem, így nem lassítottam le eléggé ahhoz, hogy le is földeljem azt és az elmúlt pár hétben lelassultam és birtokba vettem és olyan tisztánlátáshoz jutottam, amihez foghatóhoz eddig még soha.

ADAMUS: Kiváló!

DORIS: Igen.

ADAMUS: Kitűnő!

DORIS: Ez egy csodálatos dolog. Intenzív volt és amikor már nagyon elfoglalttá váltam volna, akkor egyszerűen csak lelassítottam és lélegeztem és fenntartottam az egyensúlyomat.

ADAMUS: Jó.

DORIS: És fantasztikus tisztánlátásaim vannak.

ADAMUS: Ez jó, mert én nem ültettem belétek semmit ezekkel a beérkező energiákkal kapcsolatosan. Ezek nagyon is valóságosak. Mindenkit értesíteni akartam erről előre, még az érkezésük előtt, hogy tudjatok arról, hogy ezek ide be fognak érkezni. De a tisztánlátást az beültettem, igen.

DORIS: Köszönöm.

ADAMUS: Jó. Igen. Jó. A tisztaság, a tisztánlátás egy gyönyörűségees dolog. Fantasztikus az, amikor tisztánlátod, megérted a dolgokat. Még egyet kérnék!

LINDA: Még egyet?

ADAMUS: Még egyet! Mary, milyen hónapod volt?

MARY: Remek!

ADAMUS: Jó!

MARY: Azon a héten semmi különös nem történt. De rögtön utána az energia intenzívebb lett és utána alkotni kezdtem.

ADAMUS: Jó.

MARY: És rájöttem, hogy ez az én szenvedélyem. Az alkotás.

ADAMUS: Nagyszerű! És mit alkottál?

MARY: Összehoztam egy csoportot és megteremttem, hogy személyesen is találkozzunk egymással.

ADAMUS: Ezek igazi emberek, vagy képzeletbeliek?

MARY: Nem, ezek igazi, valódi emberek. Valódiak. (kisebb nevetés)

ADAMUS: Ezt a Shaumbránál soha nem lehet tudni! Ez jó! Hiszen összeszervezhetsz egy csoportot képzeletbeli emberekkel is és ez néha szórakoztatóbb, ráadásul időben távoznak! (nevetés)

MARY: Ezen kívül pedig előrébb haladtam az új weboldallal és sok más dologgal is.

ADAMUS: Jó. Jó.

MARY: Igen.

ADAMUS: Kitűnő!

MARY: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm.

Tehát nagyon sok intenzív energia érkezett be. Már jó előre értesíteni akartalak titeket erről, hogy egy kicsikét felkészítsek rá benneteket!

A Földre gyakorolt energetikai hatások

Ezek a Földre érkező energiák most vannak felszívódás vagy beszívódás alatt, egy szivacshoz hasonlatosan, ami magába szívja a vizet. Szóval ezeket az energiákat most szívja magába a Föld és az emberek. A legtöbb ember - a legtöbb - nem igazán vett észre semmi megszokottól eltérőt ezalatt az időszak alatt. De ti Shaumbra - szerte az egész világon - valószínűleg többet vettetek ebből észre, mivel most már érzékenyebbek vagytok az energiákra.

Ezek az energiák most vannak felszívódás vagy beszívódás alatt. A június hónap egy rendkívül érdekes hónapnak ígérkezik, de nem feltétlenül számotokra. Azt mondanám, hogy a június egy viszonylag nyugodt vagy áramló hónap lesz a számotokra. Egyáltalán nem lesz unalmas, hanem egy áramló hónap lesz. És mi a helyzet a világ többi részével? Ők is elkezdik érezni ezt az intenzitást. És amennyiben figyelembe veszitek itt a különféle események kombinációját - mint a szoláris és az asztrológiai eseményeket, amik éppen most zajlanak és a nyár hőségét - csak magát a hőséget és most felejtétek el az összes természetfeletti energiákat - maradjunk csak a melegebb időjárásnál - és a furcsa időjárásnál - a nagyon, de nagyon furcsa időjárásnál - mert ez hatással lesz az emberekre. Először is a testükben fogják érezni ezeket az energiákat, mert ezek a beérkezett energiák egy csodálatos célt szolgálnak.

Először is ezek az energiák segítik vagy támogatják az emberi test mintájának a fizikai változását - az Adam Kadmon-i testről van szó - és a szó szoros értelmében megváltoztatják a DNS-t, a biológiai struktúrát, a felépítést és a szó szoros értelmében elkülönítik vagy szétválasztják egymástól ezeket az atlantiszi egységesítő energiákat, amik mindeddig olyan nagyon bele voltak építve a biológiába. Azok esetében, akik erre készen állnak és nem sokan vannak olyanok, akik erre készen állnak - fura egy szerkezet (egy új ventilátorra esik a pillantása a színpad környékén) - tehát nincsenek sokan, de azok esetében, akik erre készen állnak, ez az energia a szó szoros

értelmében bele fog hatolni a biológiájukba és elkezdni kiszedni, kihúzni belőlük a családi, ősi jellegzetességeiket, bizonyos vonásaikat, kihúzza őket a családi, ősi karmájukból és ezt legelőször a testükben fogják észrevenni.

Gyakran megesik Shaumbra, hogy belenéztek a tükörbe, elmélkedtek a testetek felett, pedig ez a testetek nem más, mint csupán az őseitek mellékterméke. Ez nem igazán a saját választásotok terméke, kivéve az öltözéketeket, amit ti vesztek a testetekre, ahogy azt öltöztetitek. De a tested - a te fizikai tested - mindössze az átkozott, nyavalyás őseid mellékterméke. Igen. Akár a tetszésekre való a testetek, akár nem, akkor is ez a helyzet. Most pedig az történik, hogy ahogy ezek az energiák beérkeznek ide, azok esetében, akik erre készen állnak, akkor ez elkezd ezt szétszedni és elkezd ebből kihúzni benneteket. Ez elkezd kiszedni titeket ebből az egész ősi karma dologból.

Vannak, akik félreértik a szavaimat. Azt hiszik rólam, hogy én család ellenes vagyok. A családok nagyszerűek - egészen addig, amíg karmikusan nem kötődsz hozzájuk. Egészen addig, amíg nem nyersz a lottón és a végén bizonyos jellemzőkkel kötsz ki. Ez a test (rámutat valakire)...nem, ez a test...(most Sart-ra mutat). Ez a test lehetne a saját szenvedélyed, a saját lelked és a saját választásod mellékterméke és annak is kellene lennie. Mit is akarok most itt ezzel mondani? Azt, hogy ezek a beérkező intenzív energiák a szó szoros értelmében átformálhatják a testedet, amennyiben ezt választod. Megváltoztathatják a külsődet, a kinézetedet. Elkezdheted átalakítani némelyik jellegzetességét.

Amennyiben nem választod ezt a lehetőséget, akkor ez valószínűleg nem fog olyan nagy mértékben megtörténni. De amennyiben a következőt mondod: „*Hé, ez az én testem és többé már nem tartozik ehhez az ősi vérvonalhoz! Ez az én életem és nem csupán az elmúlt életbeli aspektusaim mellékterméke! Ez az én elmém és nem csupán csak a hipnotikus beprogramozottság mellékterméke! Vagyok, Aki Vagyok!*” Na ekkor látjátok, elkezditek a szó szoros értelmében átalakítani a testeteket, az elméteket és a személyiségeteket.

Beszéltünk már korábban a nevekről. Sokan - egy páran - megváltoztattátok a neveteket. Ez tökéletesen érthető, mert azt a másik nevet általában a szüleitek adták nektek. Úgy értem, nézd már meg a saját nevedet! Te tényleg ezen a néven hívnád magad? Valószínűleg nem. Nem mintha valami baj lenne a neveddel, csak az a helyzet, hogy te nagy valószínűséggel nem ezen a néven hívnád magad.

Ezzel így elindítod ezt az egész átalakítást. Ezek a múlt hónapban beérkezett energiák hatalmasak - és én szeparációs energiáknak hívom őket. Szeparációs, szétválasztó energiák.

Szeparációs energiák

Amit ma mondani fogok, az ellentmondásosnak fog tűnni - már amennyiben ébren maradsz végig - mert később bizony azt fogjátok majd mondani: „*De éppen azt mondtad, hogy ez az elválasztásról, a szeparációról szól és most meg azt mondod, hogy ez az egész az integrációról szól. Akkor most mégis, melyikről van szó?*” Mind a kettőről. Mindkettőről. Hogy miért? Mert gyakran az egymással szemben álló energiákat egy széttört tudat hozza be - leginkább egy széttört elme gondolat, de néha maga a tudat - tehát ezek az egymással ellentétes energiák együtt kerülnek behozatalra....le akar ülni (Cauldre-re hivatkozik, Adamus leül egy pillanatra) Tehát ezek az energiák együtt kerülnek behozatalra ugyanabba az edénybe. (Adamus fel is áll)

LINDA: Ez kedves tőled!

ADAMUS: De hát én leültem! (nevetés) Szóval ezek együtt, közösen kerülnek behozatalra ugyanabba az edénybe, ugyanabba a testbe. Ezek lehetnek egymással teljességgel ellentétes energiák az elmédben. És szinte már-már teljesen össze vannak olvadva, kapcsolva vagy fuzionálva egymással, annak ellenére, hogy teljességgel ellentétesek egymással. A jellemzők - a vágyaid és azok a dolgok, amik megvalósulnak, testet öltenek az életedben - teljesen különböznek egymással, illetve teljesen ellentétesek.

A bámulatos ebben az egészben az, hogy az emberek erre mindeddig egyáltalán képesek voltak - hogy magukhoz vegyenek egy-két elképzelést és energiát innen, majd magukhoz vegyenek egy-két építményt, gondolatot onnan - amik a legegyszerűbb formájukban homlokegyenest különböznek egymástól, egymással teljesen ellentétesek és ti mégis képesek voltatok ezeket együtt görgetve behozni, majd összepréselni egymással, egybegyúrni egymással, pedig ezek lényegében egyáltalán nem tartoznak össze egymással.

Most pedig egy szeparációs vagy elválasztási perióduson mentek keresztül. Elszeparálódtok azoktól a dolgoktól, amik már tényleg nem szolgálnak benneteket, különváltok azoktól az elképzeléseitektől, amik tényleg a múltból eredőek - és többé már nem is a tiétek - és azoktól a manifesztációktól, amik már egyértelműen nem hozzátok tartoznak, nem a tiétek. És azért történik most egyik-másik dolog az életedben, mert ezek mindössze olyan régi megszokásokon, rutinon és mintákon alapulnak, amik hosszú idővel ezelőtt vették kezdetüket. Akkoriban be lettek rakva automata pilóta üzemmódba, ezért még most is működésben vannak. Továbbra is kijátszódnak az életedben. Folyamatosan újra és újra előállítják ugyanazokat az eredményeket, annak ellenére, hogy az elméd, a hiedelmeid és a tudatod azt mondja: „*Nem, én valami egészen mást akarok!*”

Ezért aztán behívtátok ezeket a bámulatos, masszív energiákat és lényegében azt mondtátok: „*Azt akarom, hogy valami kihúzza belőlem ezt a dolgot. Kitisztázza.*” És a tény az, hogy sokan ezt kegyelemben tettétek meg. Sokan masszív, erőteljes testi fájdalmak nélkül tettétek ezt meg, pedig általában ilyenkor legelőször is masszív testi fájdalmak szoktak fellépni ezalatt a folyamat alatt - mivel a testedben érzed meg elsőként a dolgokat. És ahogy ezek a régi építmények, szerkezetek felgöngyölítésre, kibontásra, kihúzásra kerülnek, olyankor fájdalmakat élsz meg a testedben. Fáj a gerinced, a vállad, a fejed - ilyen típusú fájdalmak szoktak jelentkezni.

A jó hír pedig az, hogy te képes voltál ezen átlélegezni magad. Nem elméztél ezzel kapcsolatosan annyira. Nem estél pánikba. És még most is, miközben itt ülünk, hatalmas mértékű folyamatos, állandó átalakítás, transzformáció zajlik éppen a testedben.

És ezért is beszéltem ma nektek a családi, ősi karmáról. Ez az egyik legnagyobb ragasztó, ami hozzáragaszt a jelenlegi testedhez, ez az egyik olyan dolog, ami odaköt a testedhez. Ez nem azt jelenti, hogy az őseid rossz genetikával vagy rossz jellemzőkkel bírtak volna, bár vannak olyan betegség jellemzők, amik ebbe az egészbe bele vannak szöve. Ez nem azt jelenti, hogy ez rossz lenne, csak azt, hogy ez nem a tiéd. Nem a sajátod.

És akkor felmerül a kérdés: „*Mi akkor a sajátom?*” Akkor most azt kérdezem tőletek, hogy tegyék fel, hogy a test átalakítható. Mit választasz? Mit akarsz? Nos, a legelső dolognak az ősi, érvonalon öröklött betegségeknek az elengedése kellene, hogy legyen - szívbetegségek, cukorbetegség, rák. Ezeknek a dolgoknak a nagy része szó szerint keresztül áramlik az ősi, családi érvonalon és pontosan beleárad a testedbe. Jelen pillanatban a tested telis-tele van potenciális betegségekkel, amik a érvonalon keresztül áramlottak a testedbe.

És nem csak magáról a betegségről van itt szó, hanem annak a betegségnek gyökere is keresztül áramlik ezen a családi, ősi érvonalon. Mi okozza a rákot? (valaki mondja: A gyűlölet) A gyűlölet.

Tehát a gyűlölet indítja be a folyamatot, majd ezt követően ez a rák energia is átáramlik és belemegy az ősi, családi karmába, a véredbe, a DNS-edbe és már ott is van. És ez nem igazán a tiéd. Nem hozzád tartozik. És ugyanez a helyzet sok más dologgal kapcsolatosan is.

Akkor hát most - úgy értem itt és most ebben a csodálatos pillanatban - ez egy nagyszerű időpont arra, hogy mindezeket elengedjük. Ezek tényleg nem hozzátok tartoznak.

Aztán itt van persze az öregedés témaköre is. Mindenki fiatalabb akar lenni. De még az öregedés jellemvonásait is - kiolvashatod egy táblázatból, ha megnézed, hogy milyen kort éltek meg az őseid, vagy hogy mikor haltak meg - de többé már ezek a dolgok sem tartoznak hozzátok. (Linda átnyújt neki egy italt) Köszönöm. Ez sem tartozik már hozzátok, ezért ezt is elengedhetitek. Ez azt jelenti, hogy hirtelenjében meg fogsz fiatalodni? Hát, talán. Esetleg. De elkezdesz egy kicsit fiatalabbként mozogni, cselekedni, mivel már nem ketyeg benned annak az órának a rétege, ami azt mondogatja: „Az anyám csak 74 évet élt, az apám pedig 58 éves korában halt meg.” Mert érzitek ennek az órának a ketyegését a belsőtökben. Nos, jól érzitek azt a ketyegést. Ez bele lett programozva a testbe. Engedjétek azt el! Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy meg fogsz fiatalodni, de azt igenis jelenti, hogy nem valaki más biológiai halál órája szerint élsz.

Vannak más fizikai jellegű jellemvonások is. A plusz súly viselése nagyon is származhat az őseidtől. Ezt megöröklöd tőlük. Behozod.

Drága barátaim, ez a most beérkezett energia azért van itt, hogy egy szeretetteljes módon támogasson benneteket abban, hogy elkülönüljete mindazoktól a dolgoktól, amik nem hozzátok tartoznak. És szerintetek mi a helyzet? Az, hogy ezt nem tudjátok az elmétekből megtenni. Már megpróbáltátok. Nem működik. Már megpróbáltátok azt mondani: „*Erőltetni fogom magam, hogy megváltozzanak ezek a dolgok. Erőltetni fogom magam, hogy karcsúbb és fiatalabb legyek.*” Ez nem működik. Ez nagyon mentális. Az elme képtelen elengedő energiát stimulálni ezeknek a kihúzásához.

Az energia a szenvedélytől és a tisztaságtól, a tisztánlátástól indul be. Az elme elgondolhat bármit, amit csak akar, de soha nem fog levenni rólatok 20,40, 50 kg-ot. Sőt, pontosan az ellenkezőjét teszi. Csak hülyítitek magatokat - az elmétek behülyít titeket - egy nagyon rövid időszak erejéig és azt gondolod, hogy fogysz és amikor ráállsz a mérlegre, akkor lehet, hogy tényleg lement egy pár kiló. Közben pedig egész idő alatt itt van számodra ez a másik energia, ami beléd lett építve és ami tényleg nem a tiéd, ami lényegében csak visszarokogtatja rád azokat a kilókat, sőt még többet tesz vissza, mint amennyi lement. Még többet. Nem vetted ezt észre a fogyókúráid során? Ahogy lemennek a kilók, utána még többet szedsz vissza magadra.

Ezek a most beérkezett energiák, amennyiben belélegzed őket, amennyiben megbízol magadban és képes vagy élvezni az életet és többé nem aggódsz a dolgok miatt, akkor ezek az energiák nagyon sok, rengeteg sok régi rendszer, bűdös régi rendszer elengedését támogatják, mindazon dolgokét, amik tényleg nem is voltak a tiétek. És utána pedig ezek az energiák be fognak menni az elmébe - ide tartanak - és ezt még inkább észre fogjátok venni júniusban. Az elme is magába szívja ezeket az energiákat.

Elkezdene behatolni az elme struktúráiba, építményeibe. Nem csupán a hitrendszerekbe, hanem szó szerint magába az elme működési folyamataiba és abba, ahogy az feldolgozza az energiát és ahogy az pörgeti a gondolataidat.

Hány olyan gondolatod van, ami nem is a sajátod? Találgassatok! (a közönség különféle válaszokat

ad) Valahol 90 és 95 % között van azoknak a gondolatoknak a száma, amik nem is a sajátod. Tényleg nem a sajátod. Azok az aspektusok gondolatai. A tömegetudat gondolatai. A melletted ülő személy gondolatai. Vagy az elme memóriabankjának a múltbéli feljegyzései. És amikor az elme memória bankját említem, azalatt azt értem, hogy az sem a sajátod. Tényleg nem.

Ez egy szeparáció. Egy szeparáció, egy elkülönítés. Hogy miért? Mert azok az elméleti gondolatok, amik ott eltárolásra kerültek és kifejezetten a hitrendszereket, a félelmeket, az aggodalmakat és az ehhez hasonló dolgokat értem ezalatt, nos azok a gondolatok túlnyomórészt kisgyermekkorodban kerültek kifejlesztésre, ott lettek megalapozva, vagy még az is lehet, hogy egy másik életben. Egy ezt megelőző élet során kerültek kifejlesztésre még abban az esetben is, ha az ugyanabban a biológiai periódusban történt, mint amelyikben most tartózkodsz. Ezalatt azt értem, hogy 10, 20 vagy 30 éves korodban - de ez egyáltalán nem számít. Az egy másik élet volt. Egy másik létidő volt. Tényleg az volt és még csak nem is a sajátod volt.

Tehát ezek a szeparációs vagy elkülönítő energiák bejönnek és segítenek ezek eltávolításában. Mi az, amit tehetsz? Nos, a legjobb amit tehetsz az az, hogy megnézel egy jó filmet és nagyokat nevezsz! A legjobb, amit tehetsz az, hogy nem aggódsz emiatt, hiszen te hívtad magadhoz ezeket az energiákat és ezeknek intenzívnek kell lenniük ahhoz, hogy ki tudjanak onnan húzni ilyesféle dolgokat. Ti akartátok, hogy ezek az energiák bejöjjenek.

Most semmit sem kell tenned, tényleg nem, csak lélegezz egy kicsit, egy kicsit emlékezz a választásaidra és egy kicsit térjél vissza arra a témára, hogy milyen okod is van arra, hogy még mindig itt legyél ezen a bolygón, emlékeztess magad erre a mag kérdésre, amit feltettem: Itt akarsz maradni, vagy pedig el akarsz innen távozni? Hol marad a zene? (Adamus nevet, az előző Shoud összefoglaló videójára hivatkozik)

Tehát ebben a hónapban ezt az egészet sokkal inkább az elmétekben fogjátok érezni. De, ahogy ez páratok esetében történt, lehet ez egy örömteli utazás. Nem kell ezt a régi módon megtennetek - nem kell idegösszeroppanást kapnotok. Bár egy páratokkal ez fog történni. Idegösszeomlásotok lesz.

Tudjátok, egy részetek, a ti igaz esszenciátok lényegében véve azt mondta. „*Nem számít hogyan.*” A legtöbben azt mondtátok: „*Kerül, amibe kerül. Meg akarom ezt csinálni. Nem érdekel mi kell ahhoz, hogy kilépjek ebből a mintából, a régi emberi folyamatokból és feldolgozásokból!*” És én ezt teljességgel megértem. Nagyon is megértem. Bezárva lenni egy kristályba annyi időn keresztül.....elmeséltem már nektek ezt a történetet? (némi nevetés) Szeretnétek újra meghallgatni? Vannak itt egy kevesen, akik még nem hallották ezt a történetet. Te kétszer is hallottad, igen.

Tehát én igazán megértem ezt. Utána meg próbáltok ökölcsapásokkal kijutni onnan. Megpróbáltok a hitetekkel kijutni onnan. Megpróbáltok szemlehunyva kijutni onnan, hazugsággal kijutni onnan, mindennel megpróbálkoztok, majd a legvégén, a legeslegvégén elengeditek az egészet és azt mondjátok: „*Nem érdekel.*” És ekkor az energiák be tudnak jönni és meg tudják ezt helyetted tenni. Meglovagolhatod ezt a szenzációs szeparációs energia hullámot!

De miért szeparáció, miért elkülönítés? Hát nem volt ebben már épp elégszer részetek? Nem. Miért pont most történik ez a szeparáció?

Mert minden bizonnyal eloldoz benneteket olyan dolgoktól, amikhez hozzá vagytok ragadva. Eloldoz egymástól olyan energiákat, amiknek tényleg nem kellene már együtt lenniük - legyen szó a biológiáról, a hitrendszerekről, az ősi, családi karmáról, az elmúlt életeiddel való kapcsolataidról

és minden másról - ezek az energiák mindezt feloldják, eltávolítják. De mi az, amit ez az egész valójában tesz? (valaki azt mondja: „*Felszabadít minket?*”) Szabadság. Abszolút! Teljes mértékben! Felszabadít. Felszabadít téged. És nem ez az, amit igazából kértetek? (a közönség egyetért)

Szabadság. Szabadnak lenni a múlttól. Szabadnak lenni a tömegtudattól. Megszabadulni a régi ideáktól. Szabadság a régi minták alól. Amit igazából kértetek, az a szabadság volt. Önmagatok szabadsága.

Ó, hányan akartok egyszerűen csak felkiáltani szó szerinti és átvitt értelemben is! Hányan akartok szárnyalni, szabadok lenni! Szinte már érzitek is. Mintha már majdnem ott lennétek. Olyan ez, mintha: „*Már csak egy utolsó lökés kell és kint vagyok.*” - és ez az utolsó lökés tulajdonképpen ezek a beérkező energiák voltak. És ezek igenis felszabadítanak benneteket! Egy pár embert ki fognak akasztani és le fognak teperni. Olyan embereket, akik nincsenek ennyire képben, akik nem ilyen tapasztaltak, mint amilyenek ti vagytok. Tényleg. Igazán. Vannak olyan emberek, akik telis-teli vannak makyoval.

Mi a makyo? (a közönség válasza: „*Lószar*”) Látjátok, nekem már ki sem kell mondanom. Makyo alatt a spirituális eltereléseiteket értem. A makyo akkor veszi kezdetét...amikor elkezded a felébredési folyamatodat. Pont akkor, amikor tényleg jól érzed magad, mert tudod, hogy kezdetét vette a felébredésed és spirituálisnak tartod magad, na ez az a pont, amikor a makyo tényleg bevágat a képbe. Úgy értem, nagy mennyiségben árad be, többszörös makyoként. Mindannyian láttátok ezt. Mindannyian megtettétek ezt. Mindannyian megtapasztaltátok ezt. De ekkor bejön a makyo és ezek a szeparációs energiák ki fogják húzni belőled a makyot.

Sok olyan ember van, aki sokat fektetett bele a makyo-jába. Nagyon sokat fektetett bele. Ezt most szó szerint értem, üzleti vállalkozást indított belőle. Makyo üzlet, makyo spirituális üzlet, makyo spirituális könyvek. Nagyon sokat befektettek a makyo-jukba, ezért aztán nagyon nehéz ezt elengedniük. En hiszek bennetek, mindannyiőtokban, először is abból az okból kifolyólag, hogy mindannyian tisztában vagytok a makyo jelentésével és ezért el is engeditek azokat. És magatokhoz tértek.

Tehát ezek az energiák bámulatosak! De a szeparációról szólnak, azt támogatják. Hogy miért? Mert a szeparáció adja meg nektek a szabadságot. A szeparáció, az elkülönítés rengeteg sok energiát szabadít fel. Elképesztően sok energiát szabadít fel.

Képzeljétek csak el, hogy bementek egy elmeegógyintézetbe, ahol kinyitjátok az ajtókat és mindenkit szabadon engedtek. (nevetés) Ez jót tesz annak az elmeegógyintézetnek. Már nem kerül olyan sokba annak a helynek a fenntartása. Mindenki elment. És azok az ápoltak, akik benne tartózkodtak, egyébként eleve sem a sajátjaik voltak. Talán ebből az elmeegógyintézetből most már csinálhatnál egy igazi spirituális központot. Eddig ez egy örültekháza volt. Mindenki be volt oda zárva. De igazából ők zártak be oda téged, egészen addig, amíg elő nem vetted a mester kulcsot és azt nem mondtad: „*Most akkor mindenkit kiengedek innen. Nem bírok már velük. Nem tudom őket irányítani többet. Nem javul az állapotuk, sőt csak rosszabbodik és ráadásul még nekem is itt kell lennem, ezen a helyen!*”

Ezért aztán fogod magad, besétálsz, elfordítod a kulcsot a zárban, mindenkit kiengedsz onnan és ezzel együtt hatalmas mennyiségű energiát engedsz el. És ahogy kiszabadulnak onnan, onnantól kezdve ők is jobban lesznek. Ha egyszer kiszabadulnak onnan, felszabadulsz egy rakás felelősség, teher és kötelezettség alól, amiért megpróbáltad kezelni a holdkórosokat. De nem tudod őket kezelni. Nem bánhatsz így magaddal. Értitek?

Ez a csodálkozás nagyszerű időszaka, mert egy abszolút mérvű csodálkozás zajlik.

Júniusban az elme bemintázásának az átalakítását fogjátok jobban érezni. Ez be fog oda menni és ki fog onnan tisztítani sok olyan régi dolgot, ami tényleg nem tartozik hozzád. Takarítás lesz - a szó szoros értelmében egy átrendeződés fog végbemenni. Ez azt is meg fogja változtatni, ahogy az elme behozza az energiákat és ahogy ezt felhasználja a feldolgozás céljára. A legnagyobb tényező az, amiről az elmúlt két hónap során beszéltünk, hogy most zajlik az összeolvadás, vagy a harmónia helyreállítása, a mentális és a kreatív között.

A mentális volt eddig a holdkóros, aki be volt zárva a diliházba. Most kiengeded őt onnan és felfedezed, hogy igazából nem is holdkóros. A holdkóros dolog az volt, hogy be lett zárva a diliházba, ebbe az elmegyógyintézetbe. Most kiengeded onnan és innentől együtt lehet, összevegyülhet a kreatívval - a lenyűgöző kreatívval - azzal a kreatívval, ami mélyenszántó és máris beszélni fogok róla. És most arról fogok beszélni, hogy mit tegyél annak érdekében, hogy tényleg le tudd azt földelni.

Új ötletek! Olyan ideák, amik az agyadból, önmagadtól fognak érkezni és olyan nagyszerűek, annyira dinamikusak, hogy azt fogod gondolni, hogy ez kész örület. Lesznek olyan dolgok, amiket vissza fogsz fogni azokkal a dolgokkal kapcsolatosan, amiket most kezdesz felismerni. Azt mondod majd: „*Erről nem beszélhetek senkinek. Mert azt fogják gondolni, hogy meghibbantam.*” És amikor eljutsz ide, akkor én máris ott termek és azt mondom majd neked: „*Ne! Beszélj, mondd el! Mondd el azokat az ideákat! Beszélj róluk! Tedd meg!*” Hogy miért? Nos, mert amennyiben nem teszed, akkor tényleg nagyon csalódott leszel saját magadban és akkor vissza fogsz menni az elmegyógyintézetbe. Amennyiben nem mondod el senkinek, akkor a világ nem részesülhet a nagyszerű meglátásaid jótékony hatásaiban.

Tehát ez egy rendkívül érdekes hónap lesz az elme nézőpontjából. A világ többi része a pokolra fog jutni, te viszont meg fogod lovagolni ezt a hullámot!

Ha már erről beszélünk, te tényleg ilyen dolgokat hordasz magaddal?! (Sart viking kardjára hivatkozik) Tényleg ilyeneket hozol magaddal a mi szent összejöveteleinkre?!

SART: Aha. (nevetés)

ADAMUS: Igen! És ez mit szimbolizál? (a közönség többféle választ ad) Ez mit szimbolizál? A szeparációt! (Adamus „levág” vele valamit)

SART: A szeparációt.

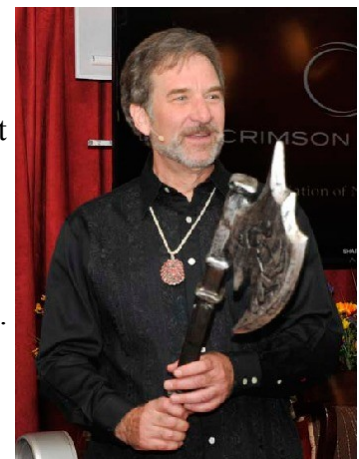
ADAMUS: A szeparációt. Tudtad. Jó. Az elkülönítést. Köszönöm. Köszönöm.

SART: Szívesen.

ADAMUS: Ez itt a kulcs. Ezt arra használod, hogy levágd a lakatot a diliházban! Következő!

SART: Kijutottam a kristályomból!

ADAMUS: A következő témára ugrunk drága Shaumbra! Vegyünk egy mély lélegzetet és én közben rápillantok az órára, hogy biztos maradjon elég időnk az egész információ átadására.

Merabh

A következő dolog. Az elmúlt pár hónapban több összejövételünk során is beszéltem a Merabh-ról. Linda légy szíves írd ezt fel a táblára! Merabh.

LINDA: Hogy akarod betűzni?

ADAMUS: Pont úgy, mint a múltkor.

LINDA: Nem tudom!

ADAMUS: (nevetve) M-e-r-a....hoppá! M-e-r-a-b-h. Merabh.

Mit jelent a merabh? Egy ősi nyelven szó szerint a teljességet, az egymással összejövést, összehozást jelenti. Az egybehozatalt. A teljességet. És ezért is mondom, hogy ez a mai téma kissé ellentmondásosnak tűnhet, mivel az előbb a szeparációról vagy az elkülönítésről beszéltem, most pedig a teljességről. De ahhoz, hogy teljes legyél, elkülönülned kell lenned. (némi nevetés) Vagyis, el kell különítened, át kell szítálnod, rostálnod, szét kell szedned, vissza kell csinálnod bizonyos erők természetellenes egybehozatalát.

Természetellenes az, hogy a tested alapzata valaki máson, egy rég halott emberen alapszik.

Természetellenes az, hogy bemerevedett, csapdába esett gondolataid vannak, amik nem folyékonyak, nem áradóak.

Természetellenes az, hogy nem tudod, hogy ki a fene vagy. Ez nagyon természetellenes.

Természetellenes az, hogy nem igazán érted, hogy hogyan is kerültél ide, ahogy azt sem, hogy fogsz innen kijutni.

Ezek természetellenes dolgok. Nagyon furcsák és természetellenesek. Gyakran meg kell kérdezzem magamtól, hogy miért választotok ennyire természetellenes dolgokat, de gondolom azért, mert Shaumbrák,... és mert emberek vagytok.

A merabh a teljességet jelenti.

Ha egyszer azok az energiák, amik össze lettek egymással kötve, ragasztva és olvasztva - szétszedésre, vagy elengedésre kerülnek, akkor visszatérhetsz a teljességhez, ami egy merabh. Az én meghatározásom vagy tapasztalásom a merabh-bal az, hogy veletek dolgozom és azt mondom: „*Csak engedd meg, hogy megtörténjen.*” Mindössze három percet vesz igénybe. Túl sok ez a megvilágosodásodért? Csak három perc kell hozzá és egy kis légzés. Három perc, miközben meghallgatsz valami szép zenét.

Á! Köszönöm kedvesem! (egy gyerekhez beszél, aki egy tányér ételt hozott az anyukájának.) Adamus bácsinak nem hoztál egy tányérral?! (nevetés) Még nekünk, kísérteteknek is kell néha ennünk valamit, látjátok! (Adamus nevet) Kedves gyermek. (több nevetés)

A merabh. Három perc kell hozzá és átvált a tudat, megváltozik az, ahogy magadhoz vonzod az energiát és valami megváltozik a testedben, az elmédben és a szellemedben. Csak három perc kell hozzá és az, hogy vegyél egy mély lélegzetet és hogy ne gondolkozz rajta! Ne küzdj vele! Ne

próbálj mentális struktúrákat használni arra, hogy kilépj a mentális struktúrákból, szerkezetekből. Mert tudjátok, az soha nem fog működni. Soha, de soha nem fog működni.

Szóval három perc szükségeltetik hozzá, hogy azt mondd: „*Most csinálni fogok egy merabh-ot és hagyom, hogy az energiák átváltozzanak és közben meg csak hátra fogok dőlni. Megígérem - édes Istenem megígérem - hogy nem fogom ezt megzavarni semmivel ezalatt a becses és szent három perc alatt. Nem fogok közben kántálni. Nem fogok füstölőt sem gyújtani. Nem fogom összezavarni magam egy rakás makyo-val. Semmit sem fogok tenni - mégcsak magamba se próbálok merülni. Egyszerűen csak lélegezni fogok és hagyom, hogy ez megtörténjen!*” Ez egy merabh.

Mostanában ezt szoktuk csinálni az iskoláinkban, ahol zenei kíséretet alkalmazunk mellé. De zene nélkül is megteheted. A zene kellemes. És egy kicsit elterel. Ez nem arról szól, hogy egymás után ismételd valamit, mint egy megerősítést. Ez nem arról szól, hogy megpróbálj új mentális elképzeléseket beültetni a régi mentális elképzelésekbe, mert akkor csak egy rakás szemét között végzed. Hanem arról szól, hogy azt mondd: „*Egy természetes létező vagyok és elengedem a természetellenes módozataimat.*”

Akkor most csináljunk egy merabh-ot! Mivel kapcsolatban fogjuk ezt megtenni? Tegyük ezt meg csak a változással kapcsolatosan! Végezzünk el egy merabh-ot a beérkezett és ezért itt lévő energiákkal kapcsolatosan, hogy megengedjük, lehetővé tesszük azt, hogy ezek a bámulatos energiák segítsék a változást, az elkülönülést vagy szeparációt! Látjátok, ennyi az egész. Még csak gondolkodnod sem kell rajta.

Vegyetek egy mély lélegzetet és: „*Ó, itt vannak!*”

És kedves John, megtennéd, hogy lejátszanál nekünk egy dalt a szünet alatt szóló dalok közül? Azok közül, amit itt nem lehetett hallani, de a világ többi részén hallották.

Vegyetek egy mély lélegzetet! Ez egy merabh. Erőfeszítés nélküli váltás. Kegyelemben.

Veszel egy mély lélegzetet és háttérben egy kis zene szól, pusztán a szórakoztatásod és az elterelésed céljából és akkor azt mondd: „*Én Vagyok...* (a közönség mondja: „*Én Vagyok*”) Nem, még nem fejeztem be a mondatomat. (nevetés)

(megszólal a zene, Blue Stone-nak a Breathe (Lélegzet) című albumról a [Confession](#) című dal.)

És azt mondd: „*A pillanatban vagyok. Természetes vagyok. Természetes vagyok. Szellem vagyok. Vagyok, Aki Vagyok. Megengedem, hogy ezek az energiák szolgáljanak engem. Hagyom, hogy bejöjjenek és megtegyék mindazt, amit egész életemben a szűk kis agyammal próbáltam megtenni. Hagyom, hogy megtegyék ezt, mert engem szolgálnak.*”

Nem könyörögsz. Nem imádkozol. Istenem, hölgyem ne tartsd úgy összekulcsolva a kezed! Még valaki azt hiszi, hogy imádkozol! (Adamus nevet) Én tudom, de a többiek attól még azt fogják hinni, hogy imádkozol. Nem imádkozol. Nem, inkább nevensz egy kicsikét!

Vegyetek egy mély lélegzetet és érezzetek! Ó, ezek az energiák! Hogy ezek mire képesek!

(szünet)

Ez egy természetes folyamat, drága barátaim! Teljesen természetes. Csak egy önmagában és az

isteniségében megbízó ember képes azt valóban megérteni, amit most mondok. Ez egy természetes folyamat.

Ez nem Istentől ered.

Ez nem a földönkívüliektől ered.

Ez nem Gaia-tól ered. Őt nem érdekli.

Ez a tiéd.

EDITH: De én Isten Vagyok.

Nem a régi Isten. Merabh, merabh, merabh. (Edith előtt lengeti a kezét)

Vegyél egy mély lélegzetet! Látod? Természetes. Hú!!

(szünet)

Ó, fejezd be a meditálást és élvezd a zenét! Nevezz rám, ha tudsz. Ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha! (nevet)
Vagy ami még jobb, nevezz valaki másra!

Jó. Ez egy merabh volt. Látjátok, hogy ez mennyire egyszerű? Ez természetes. Természetes. A zene elhalkul, te pedig veszel egy mély lélegzetet.

Most az elméd azon tanakodik, hogy mi is történt. „Egyáltalán történt bármi is? Van egy jel, egy villámlás vagy valami, ami erre utalna?” Nem, nem, nem! Csak egy átváltás. Mindössze az, hogy visszatérsz a természetes állapotodhoz. Ez egy merabh.

Mirázs-déliab

Következő dolog. A következő dolog nagyon hasonlatos ehhez. Ez a merabh unokatestvére. Szeretem a kottaállványt, ha nem bánjátok. Ettől professzornak érzem magam. Igen. Szeretem ezt.

Igen, a következő az egy....ó, igen, ez nagyon jó. A következő...(nevetés) Nem prédikálok, hanem professzor vagyok.

A következő dolog a merabh unokatestvére - azért unokatestvére, mert ez is erőfeszítésmentes. Suhan, siklik. A természetes formájában van. De ez kicsit mégis más, mert ez tényleg egy ceremónia. Ez valaminek az elismerése és a leföldelése, amit júniusban fogtok megtapasztalni - és ezt éppen most ültettem belétek, mindannyiőtökbe. (Adamus varázsló mozdulatokat tesz előbb a közönség felé, majd a kamerába) Hm. Még ha az interneten nézel is minket, meg fogod ezt tapasztalni júniusban.

Egy páran már meg is tapasztaltátok és nagyon mélyrehatóan találtátok és ebből még sokkal több fog következni. És amikor ez megtörténik, akkor nagyon fontos elvégezni ezt a gyakorlatot, amit én - a merabh unokatestvérenek tartok - és amit miráznak/káprázatnak/déliabnak hívok. Mirázs. Ismeritek a mirázs/déliab szót. Mirázs. Ez egy mirázs.

Mit jelent egy mirázs? Nos, azt hiszitek, hogy káprázatot, illúziót jelent. A! Tényleg illúzió az,

amikor délibábot látsz?

Ez a fajta mirázs/délibáb....ez a csodálkozás definíciójából ered....leírnád ezt? (Lindának mondja)
Igen. Mirázs/ délibáb. Úgy írják, ahogy te is tudod. Igen és ha valaki azt merészeli mondani, hogy ez egy kaszinó Las Vegas.ban, azt arra fogom kérni, hogy menjen ki és vegyen magához némi friss levegőt!

A mirázs szó szerinti meghatározása...és most maradj ott, hogy leírd a meghatározását is.

LINDA: Ez tulajdonképpen mi-rage is lehetne. (ez egy szóvicc, jelentése ebben az esetben: Az én haragom, dühöm, gyűlöletem)

ADAMUS (nevetve): Igen, lehetséges. Meglehet. Nagyon jó. Nagyon jó.

A mirázs jelentése: „*belső tűnődés, elcsodálkozás*” Továbbá a tükröt vagy a tükröződést is jelenti. A mirázs a befelé vetett pillantást jelenti.

Az évek során a délibábot/mirázst azzal a személlyel társítottátok, aki víz nélkül vándorol a sivatagban és aki elkezd hallucinálni, vagy dolgokat látni. De a mirázs/délibáb eredeti meghatározása az önmagadba befelé menést, a belső látomást jelentette. A belső látomást.

Tehát a mirázzsal való tapasztalás csodálatos. Az egy ceremónia, egy szertartás. Meg sem próbáljuk ezt most megtapasztalni itt. Ennek abban a pillanatban kell megérkeznie, amikor egy korábbi mentális ötlet vagy gondolat vagy reményteli hiedelem hirtelen megvalósul. Hadd magyarázzam el! Bár igazából Tóbiás már évekkkel ezelőtt elmagyarázta ezt nektek, amikor az „Aha Pillanatról” mesélt nektek. (Lásd az [Az Aha nyelve](#) és az azt követő leckéket Tóbiástól)

Volt benne már részetek, de valószínűleg nem elégszer. És mostantól sokan több ilyenben lesz részetek. Amikor hirtelen csak meghallotok engem például - álljon ez itt példaként - ahogy kimondom a szavakat, hogy „*Vagyok, Aki Vagyok*” - és te magad is kimondod ugyanezeket a szavakat, „*Vagyok, Aki Vagyok*” és valami ott mélyen benned azt kérdezi erre: „*Ez meg mi a fenét jelent?*” És ekkor meg belekezdtek ebbe a tipikusan mentális csevelybe oda-vissza a fórumaitokon, amik végül mentális üzenőfalak, (Adamus nevetgél), mert nem mások ezek a fórumok, mint mentális üzenőfalak! Ahol azt taglaljátok, hogy mit is jelent ez a kifejezés és hogy mi a bibliai jelentése a „*Vagyok, Aki Vagyok*”-nak. És hogy ennek tulajdonképpen hogyan is kellene helyesen hangzania? „*Vagyok, Aki Vagyok*” vagy „*Az Vagyok, Aki Vagyok*”? Vagy „*Vagyok, Aki Vagyok, Az Vagyok, Aki Vagyok, Én Vagyok Az, Én Vagyok!*” És ezt mind ti művelitek! Nem feltétlenül ti itt, hanem ti, odakint! (a kamerába nézve mondja)

Igen, szeretnék egyet a saját részemre. (a kottaállványra hivatkozik) De egy szebbet.

Olyat, ami egy kicsit tartósabb és igen, szeretnék egyet, olyat, ami kicsi szilárdabb, egy kicsit robosztusabb! Olyat, amire rá tudok támaszkodni. És szeretném, ha pontosan itt lenne rajta egy pikk jel és (valaki azt mondja, hogy „Pikk Ász”) Igen, egy ász és

virágos is lenne.

LINDA: És milyen színben szeretnéd?

ADAMUS: Hát lilában! (nevetés) És ezt kérdés nélkül nem tudtad? Igen, szeretnék egy ilyen szépséget magamnak, amit a rendelésem alapján készítenek el. És ha kis arany levelek is díszítenék, az is nagyon szép lenne. (a közönség reakciója: Ó!) Igen. Igen. Igen. Az nagyon szépséges lenne. Igen. És szeretném, ha itt lent lenne rajta egy kis beépített TV képernyő is, amit rajtam kívül senki sem látna. És akkor abban nézegethetném magamat. (nevetés) Igen, jó.

Tehát a mirázs az a pillanat, amikor egyszeriben csak a „*Vagyok, Aki Vagyok*” már nem csak szép makyos szavak sorozata többé, hanem amikor váratlanul eláraszt a felismerés: „*Értem már! Többé már nem gondolkodom rajta! Itt van. Megérkezett. És már nem csak azért mondogatom ezeket a szavakat, hogy lenyűgözzek vele másokat, vagy mert Adamus azt mondta, hogy ezt kell mondanom. Most már értem, hogy mi ez....Felfogtam.*” Ta-da!

Csinálj rá egy mirázst! Ó, ez önmagában egy mirázs, de vidd ezt a következő szintre! Ez az, amikor ezt leföldeled. Ez az amikor, előkerülhetnek a gyertyák és a füstölők és amikor azt mondom: „*Itt az ideje egy kis ceremóniának!*” Se Tóbiás, se jómagam sem voltunk soha odáig a ceremóniákért, a szertartásokért, mert sok-sok makyós ceremónia folyik a világban. Rengeteg sok. Mindenki szertartásokat végzett és még azt sem tudták, hogy mi a fenének csinálják azt a szertartást. És általában ezeket a ceremóniákat nem a saját belsőjükben meglévő valami miatt végezték, hanem a mindenki másban ott lévő valami miatt és ezért ez semmiféle célt sem szolgált. Ez egy ördögi kör volt.

De abban a pillanatban, amikor váratlanul megérted, amikor hirtelen felfogod, hogy: „*Értem már, hogy Adamus miért beszélt olyan sokat az ősi, családi karmáról! Nem azért, mert nem kedveli a családokat, hanem azért, mert a családi energia felépítését nem kedveli. Értem már! Nagyon is készen állok a családom elengedésére, de nem azért, mert nem szeretem őket, hanem pontosan azért, mert nagyon is szeretem őket.*”

Amikor ez a felismerés hirtelen eláraszt és ez többé már nem csak egy gondolat a fejedben, akkor ezt itt, a testedben érzed. Akkor: „*Ó! Á! Értem már!*” Ez most már egy érzés és egy érzékelés! Ez egy új tudatosság. Na ilyenkor végzel egy mirázst. Ez az, amikor elvégzed a mirázs szertartást.

Ekkor megállsz. Teljesen mindegy mivel foglalkozol éppen, kivéve esetleg azt az egy esetet, amikor éppen a WC-n vagy, megállsz. Meggyújtasz egy gyertyát. Letérdelsz. Valami olyat teszel, amivel elismered azt a pillanatot. Hogy miért? Mert ez leföldeli azt. Megszilárdítja. Máskülönben meg van a hajlandóság arra, hogy megélsz egy ilyen pillanatot, egy kicsi megvilágosodott futó pillanatot, mert a megvilágosodás apró adagokban, fokozatosan történik meg. Ez...miért? Valaki éppen most azt kérdezte, hogy miért csak apró kis adagokban, fokozatosan történik meg. Azért, mert máskülönben felrobbannál. Igen. Bumm!

Szóval ezért van az, hogy ez hajlamos apró, kellemes darabokban érkezni hozzátok, szép kis adagokban és ha egyszer hozzászoksz ezekhez az apró léptékű megvilágosodásokhoz, akkor ezek elkezdenek egy kicsit nagyobbak lenni és még egy kicsit nagyobbak lenni, egészen addig, míg a végén már csak egyetlen nagydarab sétáló megvilágosodás nem leszel. (Sart azt mondja: Ez az!!!) Ez az. Így hangzik a megvilágosodás: *Ez az!!!!*. És lényegében ez egész jó. Igen, ez tetszik nekem.

Egy pillanatra megállsz, hogy leföldeld, mert máskülönben az fog történni - és már ezt is

megtapasztaltatok - hogy hirtelen ott volt ez a kis tapasztalás számotokra és nagyon rövid idő elteltével elkezdted rajta tünődni, elkezdted azt kétségbe vonni és már ki is léptél a bizalomból. „Mi volt ez az egész? Nos, az csak úgy megtörtént, de most vissza kell mennem a szaros kis világomba!” NEM! Ez az a rész, amikor megállsz egy pillanatra és teszel valamit - elénekelsz egy dalt, meggyújtasz egy gyertyát, megeszel egy sütit, vagy bármi egyebet teszel. Ez a te mirázs ceremóniád.

És a mirázs nem csak valamiféle hallucinációt vagy káprázatot jelent. A hallucinációk egyébként valóságosak. A mirázs azt jelenti, hogy: „Elcsodálkoztam a belsőmben. Megjött az „Aha” élmény. Ez az élő felemelkedés. És ezt most meg fogom élni. És nem fogom ezt visszaküldeni valami másik éteri síkra. Ez most már nem fogja azt okozni, hogy néhány régi aspektusom és szerkezetem vagy építményem a felszínre jön és meg fog kínozni.” - hiszen a múltban ez így történt. Volt egy kis megvilágosodásod és gyakran azok a rossz aspektusok a felszínre jöttek, üldözőbe vettek téged és azt mondták neked: „Ugyan már, ezt csak te találod ki.” - vagy, hogy - „Ez nem igazi.” - vagy, hogy „Mindössze megőrültél, bediliztél” - vagy, hogy „Menj csak vissza és dolgozz tovább. Vannak ennél sokkal fontosabb dolgaid. Más emberekre kell gondot viselned. Annyira önző dolog tőled ez a sok kis megvilágosodás, ami csak rólad szól.” Értitek?

A múlt során a legtöbbször ez történt a megvilágosodásaidal, az „aha” élményeiddel, a mirázzsal. Visszatetted azokat az érzékszalódás vagy az önáltatás dobozába, pedig ezek soha nem voltak tévedések. Egyik sem volt az soha. Az meglehet, hogy te magad kissé félreértetted azokat a saját valóságodon belül, de azok soha nem önáltatások, vagy tévedések voltak. Mégcsak nem is illúziók voltak. Hanem apró kis áttörések.

Tehát amikor ez most bekövetkezik és ezt most azért mondom, mert meg fogjátok ezt tapasztalni júniusban olyan elképzelésekkel kapcsolatosan, amiket eddig egy mentális létállapotban tartogattál, de igazán soha nem érezted át őket. Olyan dolgok ezek, amikre azt mondtad: „Hű, ez jól hangzik!” - de igazából soha nem élted meg azokat.

Amikor a mentális és a kreatív energia összekombinálásáról beszélek, akkor az elme vet erre egy pillantást, majd így szól: „Ó, oké. Tökmindegy. Úgyis én vagyok itt a főnök, úgyhogy ez úgysem számít.” (Adamus nevet) De amikor egyszerre csak elkezdted ezt felfogni és átérezni, hogy milyen is ez valójában, na akkor mondd, hogy: „Ó Istenem! Adamus egy igazi herceg, egy igazi Mester! (nevetés) Egy Mester. Annyira kedves és jóindulatú!” De amikor megérkezik ez a pillanat az életedbe és te azt mondd: „Most már értem, hogy milyen ez, amikor a mentális és a kreatív együtt van. Ez többé már nem itt fent, a fejben játszódik le. Hanem itt, a szívben.” Na, ez egy mirázs. Földeld le! Egyensúlyozd ki! Csinálj egy szertartást!

Hogy miért? Azért, mert legelőször is, ezzel elismered azt. Elismered annak megtörténtét saját magadnak. Kérlek, ne kezdjétek felhívogatni a barátaitokat és ne kezdjétek ilyeneket mondogatni, hogy: „Gyertek át egy mirázusra! (nevetés) Finom bort szolgálunk fel mellé.” Nem, nem, nem! Ez egy nagyon, rendkívül személyes dolog. Nagyon személyes. Még mielőtt elkezdenétek ezt leírni - ezt azoknak a keveseknek mondom, akik leírják ezeket a dolgokat - még előtte végezzétek el a mirázst, a szertartást.

Ó, mert ilyenkor az történik, hogy ez a szó szoros értelmében beinvitálja a következő mirázst az életedbe és az azt követőket is. Mert meghívottnak fogják érezni magukat az Én Vagyok Házában. És hirtelen úgy fogják érezni, hogy ez helyénvaló és természetes. És akkor ott lesz neked ez a sok-sok...és akkor elkezdheted sorbaszedni a megvilágosodásról alkotott korábbi gondolataidat és ideáidat. Ha-ha-ha! Ez jó!

Fogalmatok sincs arról, hogy mi a megvilágosodás és ez rendben is van. Az elme képtelen megérteni a megvilágosodást. De azért próbálkozik vele. Lehetséges, hogy bele tudsz egy kicsit érezni ebbe - vagy a felemelkedés szóba, amikor erről beszélünk - de lényegében ez egy óriási kérdőjel a számotokra. Remekül hangzik, de egészen őszintén szólva, amikor kint vagyunk a Shaumbrával szerte a világon ezeken a tanfolyamokon, akkor halvány fogalmuk sincs a megvilágosodás mibenlétéről.

Kérdezd csak meg tőlük: Mi a megvilágosodás? (Adamus összezavarodott képet vág) Ú! Mi a felemelkedés? „Az, hogy meghalok és egy füstgomolyag felrepít engem innen? Találkozom Jézussal?” Nem. Én a teljes integrációról beszélek. És az micsoda? „Húú....azt nem tudom.” De legalább őszinték és én azt mondom nekik: Hiszen ezért jöttél vissza ide - a megvilágosodásért, a felemelkedésért, vagy nevezd úgy, ahogy akarod - A Földi Nirvánáért. Ez az elsődleges motivációs tényező erre az egész életedre. És valószínűleg ez az egyetlen olyan szenvedélyed, ami megmaradt neked. Ezért élsz, ezért dolgozol és ezért lélegzel. És nem tudod, hogy mi ez?!! (nevetés)

EDITH: De igen, tudjuk!

ADAMUS: Akkor definiálja ezt a számomra asszonyom!

EDITH: Tudatosság és felébredés.

ADAMUS: Ez egy makyos szarság és nem akarom ezt még egyszer hallani!

EDITH: Nem, nem az!

ADAMUS: Gyerünk, Edith!

EDITH: (Linda a kezébe adja a mikrofont) Ó, erre semmi szükségem, majd csak ordítok vele. (nevetés)

ADAMUS: Gyerünk! Rukkolj elő a legjobbal!

EDITH: Már megtettem. Pont az előbb mondtam, hogy tudatosság...

ADAMUS: Ez lett volna tőled telhető legjobb? Ha-ha-ha!

EDITH:...és felébredés. Tudod...

ADAMUS: Mi a felébredés?

EDITH: És igen, mi tényleg azt gondoljuk, hogy te egy daliás és elbűvölő herceg vagy, ezért ne rontsd ezt el! (Adamus nevet) De ez akkor is a tudatosság és a felébredés.

ADAMUS: Igen. Mi a tudatosság?

EDITH: És annak tudatossága és megértése, tudása, hogy kik vagyunk.

ADAMUS: Ezek mind mentális szerkezetek. Máskülönben egy szót se szóltál volna.

EDITH: A picsába! (nagy nevetés)

ADAMUS: Abszolút és teljesen igazad van. Tökéletesen igazad van. Ezek mind mentális szerkezetek, építmények, de én azt akarom, hogy mindannyian mély és egyszerű megértésekkel bírjatok! Azt akarom, hogy ez ne egy cél, hanem valóság legyen! Nem valami olyan, ami után vágyakozol, hanem amit élő felemelkedésként megélsz a testedben!

És közeledtek. Közeledtek. Vannak kisebb megvilágosodásaitok. Azt akarom, hogy a következő hónapban visszagyere és azt mondd nekem: „*Adamus, megértettem. Volt ez a mirázsom. Elvégeztem a szertartásomat. Igazad van. Ez egyáltalán nem olyan, mint amit szavakkal ki lehetne fejezni.*”

EDITH: Mi lenne, ha most kötnénk egy üzletet?

ADAMUS: Én nem üzletelek, nem alkuszom. Nem kötök kompromisszumokat és nem kötök alkukat.

EDITH: De igen, szoktál üzletelni!

ADAMUS: Nem szoktam.

EDITH: Mi lenne akkor, ha előbb elmondanál nekünk...

ADAMUS: Hogy elmondjam neked?

EDITH: ...mindent, ahelyett, hogy megpróbálnál itt zavarba hozni minket.

ADAMUS: Már elmondtam nektek előre mindent.

EDITH: Mindig elmondod előre.

ADAMUS: Szó sincs itt zavarbahozásról! Szó sincs erről! Nem és ez egy igaz állítás.

EDITH: Nem, nem zavarbahozás, de nem jutott eszembe másik szó.

ADAMUS: Ez egy igaz állítás, mert te azt kérdezed: Mi a felébredés? Talán egy-két szót vissza tudsz mondani nekem, de nem érezted azt át igazából. Van érzékelésed róla, de az mentális.

Mi a felébredés? „*Nos, az, amikor felébredek és emlékszem arra, hogy ki vagyok valójában.*” Ez lószar! Lószar!

EDITH: Nos, akkor hát mi az?

ADAMUS: Lószar! Az előbb adtam meg a választ. (Adamus nevet)

Ezt nem akarom neked elmondani Edith, ahogy másnak sem. Azért használjuk ezt a szót, hogy legyen valamiféle referencia pontunk a beszélgetésre, de nem akarom ezt neked elmondani. Nem tudom ezt elmondani neked.

Mi a megvilágosodás? Nos, van ez a tipikus dolog - és erre máris rátérünk, ha sietek - szóval van ez

a tipikus dolog, ami így szól: „*Ha megvilágosodok, akkor tényleg nagyon okos leszek. Képes leszek vízen járni.*” A múlt hónapban megmutattam nektek, hogyan járok én a vízen! Na igen! Aztán ott van még az is, hogy hmmmm elönt a béke, békés leszel, hmmm, hogy vibrálni fogsz, hmmmm, hogy fehér köntösben fogsz sétálgatni az utcán és ragyogni fogsz. Ez makyo! Ez régi, kivénhedt és idejétmúlt! Volt egy pár Mester, aki ezt tette, de nézzétek csak meg mi történt velük! Az egyiket odaszegelték a keresztre, a másik nagyon meghízott és rossz volt a lehelete. (nevetés) Ez csak.....mi ezt egy kicsit másképpen fogjuk csinálni. Egy kicsit másképpen.

Én azt mondom, hogy a mirázs az egyik legcsodálatosabb dolog, amit meg fogtok tapasztalni. Ez az „aha” élmény. Hirtelen kikerül a dolog a mentális szerkezetből. Nincs semmi baj azzal, hogy valaki ebben a nagyon fura, természetellenes tudati keretben, elme gondolatban, korlátozásban, félelemben, reményben és vágyakozásban tartózkodik. Nincs ezzel semmi baj, mert ez legalább behozza azokat az energiákat, amik ezt az egészséget támogatni fogják.

De végül, végezetül, amikor megtapasztalod ezt a nagy mirázst, akkor meg fogod érteni, hogy miről is beszélek én itt. És szinte már amiatt aggódom, hogy túl sokat beszélek róla, mert ekkor képesek vagytok követni a szavakat. Azon vitatkoztok, hogy mit jelent a Vagyok, Aki Vagyok és amennyiben ezt teszed, akkor kérlek térj vissza a Spiritualitás 101-hez! (A 101 a kezdő csoportot jelenti) Akkor ne járj az én osztályomba - kérlek! (egy pár ember tapsolni kezd) Köszönöm. Két taps. Három. Jó. Most komolyan beszélek, mert az csak spirituális maszturbáció, ami más néven makyo! A makyo a lószaros maszturbáció. Mentális. Be fog téged ragasztani. Bántani fogja az elmédet, a testedet és arra fog kényszeríteni, hogy egy nagyon furcsa életet élj le, ahol is megpróbálsz spirituális lenni, miközben megpróbálsz materiális lenni. Megpróbálkozol különböző munkákkal és megpróbálsz szentebb lenni másoknál és ez nem fog működni. És hogy mi fog történni? Az, hogy fel fogsz robbanni. Fel fogsz robbanni! Fel fogsz robbanni és magad körül, a környezettedben is szinte mindent fel fogsz robbantani!

És erre semmi szükséged. Semmi szükséged. Ez a mondanivalóm lényege. Erre nincs szükséged. Ez egy teljesen természetellenes módja a teljességbe való eljutásnak. Ez egy természetellenes módja annak, hogy hirtelen felismerd, hogy meg vagy világosodva.

Emlékezzetek arra, hogy mit mondott Tóbiás, a nagy mester évekkel ezelőtt: „*Már felemelkedtél. Most mindössze csak megtapasztalod, hogy milyen is odaérni.*” Már ott vagy. És most a szó szoros értelmében visszafelé haladsz az időben és a térben és a tapasztalásban. Hogy kerültél oda?

Hallod ezeket a szavakat, majd rákezedes: „*Ó, ez tényleg nagyon királyul hangzik! Mintha csak maga Gene Roddenberry írta volna. Nahát, akkor gyorsan csináljunk ebből egy jó kis Star Trek történetet!*” (Gene Roddenberry a Star Trek megalkotója - a ford. megj.) De ez nem a szívből ered! Ez még nem tudatosult. De tudatosulni fog, ez így lesz és akkor végzed el a mirázst.

Akkor gyűjtasz meg egy füstölőt! Akkor dobálsz pénzérméket szerteszét magad körül. Bármit tehetsz, ami létrehoz egy szertartást. Felnézel a csillagokra. Nem számít mit teszel. Ez egy tudatosítás, egy elismerés, ami azt jelenti: „*Ez az!*” És aztán meg visszajössz hozzám. A következő hónapban körbeviszük a mikrofont. „*Tudod, nem akarok erről beszélni, mert ez az enyém, a sajátom volt. Ez egy mély tapasztalás volt. Nem akarok mentális lenni ezzel kapcsolatosan.*” Én pedig erre azt felelem majd: „*Jó. Köszönöm Edith. Köszönöm.*” Ez a mirázs.

Szeretnék itt megcsinálni egyet, de ez nagyon személyes. Csoportban nem tudsz elvégezni egy mirázst. A mirázs teljes egészében a sajátod. És emlékezz, amikor ott lesz az a váratlan megvilágosodás, az a hirtelen áttörés, akkor az kised téged a természetellenes útról és bevisz a

természetes létállapotodba!

Vegyetek egy mély lélegzetet!

Jó. Akkor ezt most engedjük el!

A vonal vége

A hátralévő percekben szeretnék egy másik elképzelésről beszélni - ami egy érdekes elképzelés, talán egy szomorú felfogás vagy elgondolás - talán olyan, ami egy páratokat fel fog bosszantani és ellentmondásosnak tűnhet az eddig elmondottak fényében. De ilyen az élet!

Valamivel kapcsolatosan eljutottatok a vonal végére. Eljutottatok a vonal végére. Rajzolni fogok egy vonalat, hogy megértsétek. A vonal végére értetek. (felrajzol egy vonalat). Jó. És ezt újra meg újra elismétlem, mert köztetek, okos lények között tán csak akad majd egyvalaki, aki ezekből a szavakból ír majd egy dalt....tetszett az előbb, amikor...

LINDA: Johnny Cash: „Sétálj a vonalon!”

ADAMUS: Nem! Ez a vonalon való sétálásról szól. Ez tudjátok egy rossz dolog. A vonal vége. „Utazás...” (valaki mondja: Wilbury utazása) Igen, Cauldre megpróbálja ezt elcsípni..... „Utazás”.....azt a csoportot, aki ezt énekli. (Traveling Wilburys - The end of the line - [A vonal vége](#))

Tehát eljutottatok a vonal végére és ez a vonal - és ez most egy kicsit furcsán fog hangzani, de lélegezzétek ezt magatokba - a fejlődés. Az evolúció. A fejlődés, az evolúció végére értetek. (Adamus vesz egy mély lélegzetet) Á! Hú! Ijesztő? Ez azt jelenti, hogy akkor most meg fogsz halni, vagy hogy visszafelé fogsz haladni? Nem. Egyáltalán nem.

Belétek lett programozva a fejlődés, amit ti el is hittetek. Állandó fejlődés. Hisztek a fejlődésben, hiszen általa az elme minden bizonnyal többet tanul, bölcsébbé válik, rendelkezik probléma megoldó képességekkel - és ti erre be lettetek programozva, ez belétek lett ültetve. És lényegében ezért is éltetek. Ez az, amivel rendelkeztek, ez az, amit tudtok. „Egy szüntelenül fejlődő létező vagyok.”

Egy bizonyos határig a biológiának van egy evolúciós rétege. (valaki hangosan tüsszent egyet) Ha így folytatod, még Jézust is lerobbantod a keresztről! (nevetés)

Tehát eljutottatok arra a pontra, ahonnan nincs tovább testi fejlődés. Azt gondoljátok, hogy a biológia fejlődésének a része vagytok. Nézegetitek a Darwin-i rajzokat. Nézitek az őskori majmokat, majd ilyeneket mondogattok: „Nos, nem vagyok több, mint a fizikai biológia kicsi kis lépcsőköve.” Nem, ennek a vonalnak is a végére értetek. A szó szoros értelmében véve, a mai beszélgetésünk értelmében többé már nem fejlesztitek az ősi biológiákat. Most már a sajátotokat teremtitek meg. Vagyis már nem a régi vonal mentén fejlődtek. Az evolúció leáll. Amikor eljutsz a felébredésnek erre a pontjára, akkor ez megáll.

Még a spirituális elképzelések, elgondolások sem fejlődnek tovább. Hm, ez van. Mivel az azt jelzi, hogy van még mit megtanulnod. Az azt jelzi, hogy egy növekedés, gyarapodás szükségeltetik még. Azt jelzi, hogy a spirál tovább halad a maga spirális útján. És ez nagyon sokáig így is van, ezt is teszi hosszú-hosszú időn keresztül, míg végül visszatér önmagába. (lerajzol egy spirált) Beszéltünk erről már korábban. Ez az, ami megállítja a fejlődés ciklusát.

Ez az életedben, az életmódodban is nagy, drámai változást okoz. Amikor elérsz egy bizonyos pontra a spirituális utadon, akkor onnan nem fejlődsz tovább. Ez talán ijesztő? Az átlag reakciónak annak kellene lennie, hogy: „Ennyi??! Ennyi??! Nem leszek okosabb? Nem leszek egészségesebb? Nem leszek bölcsőbb?” Ez pontosan így van és ez egy jó dolog.

Elsősorban azért, mert ez óriási, hatalmas felelősség alól szabadít fel téged, egy teher alól. A szabadság hiánya alól szabadít fel. Volt benned egy program, ami egyre csak ezt hajtogatta benned: „Fejlődj, fejlődj, fejlődj, fejlődj! Minden nappal egyre jobbnak kell lennem. Minden nappal bölcsőbbnek kell lennem. Fejleszd magad!” Elég már ebből! Ezt most nem minden embernek mondom, hanem nektek mondom ezt! Amennyiben hallgatsz, nézel most minket, amennyiben itt vagy, akkor fejezd ezt be! Ez egy rettentően furcsa elképzelés és egyben kellemetlen, kényelmetlen is.

Ez a fejlődés szintén hajlamos egy mentális építménnyé, egy ideává válni és ez a szó szoros értelmében egy olyan beültetés, ami egyfolytában ezen a spirálon pörgetett titeket, hogy egyre csak növekedjete, növekedjete és növekedjete. Azt is gondoljátok, hogy de hát a szellem fejlődik, az isteniség fejlődik. Nem, nem fejlődik.

Ami történik az az....és ezt most tisztán akarom átadni. Amikor abbamarad vagy leáll a fejlődésed, vagy abbahagyod azt, hogy megpróbálj tovább fejlődni, amit én egyébként is némiképpen természetellenesnek tartok - némiképpen, nem teljes mértékben, de valamiképpen természetellenesnek tartok - amikor többé már nem próbálsz erőltetni vagy nyomni a saját fejlődésedet, akkor jutsz el ezekhez a nagy „Aha” élményekhez. Ezekhez a nagy „aha” tapasztalásokhoz. És abban az „aha”-ban felismered, hogy nincs többé mit nyerned, nincs többé mit veszítened. Hogy többé semmi többet nem kell elsajátítanod, semmi többre nem kell szert tenned, vagy vágyanod utána. Abban a pillanatban, amikor váratlanul eláraszt ez az „aha” élmény, akkor egy ponton felismered, hogy most már ez az egész - további fejlődés nélkül - az élő felemelkedésről szól.

És most az összes bölcsesség, ami ott található a Lélekben, az összes bölcsesség, amit - hogy így fogalmazzunk - megosztottál a lelkeddel - a lélekkel, a tudattal - mindabból, amit csak tettél....és jut eszembe, ez nem a cselekedeteidnek a részleteit jelenti, hanem a cselekedeteid végeredményét jelenti. A Léleknek nincs Akasha Krónikája és bár vannak, akik azt állítják, hogy de igenis van ebből egy jókora darab, ami odakint lebeg, akárcsak egy hatalmas, óriási Borg - de én mást állítok. Az univerzum nem törődik a részletekkel. Azok egytől-egyig mentálisak és kiöblítésre kerülnek. Az összes részlet - az, hogy egy bizonyos időszakban és helyen mit tettél - ezek mind leöblítésre kerülnek a klotyón, mert egyáltalán nem számítanak, lényegtelenek. Tényleg nem számítanak.

Mentálisak! Lényegtelenek! Ami számít, az az, hogy mit éreztél és mit tapasztaltál azalatt a periódus alatt. Ez az, amire a lélek emlékszik és ez az, amire a kozmosz is emlékezni fog.

Hála Istennek - és magadnak - hogy nem fogsz emlékezni minden részletre, mert az nem kerül eltávolításra valami hatalmas kozmikus merevlemezen! Nem, az mind ki lett törölve! Hála Istennek, hogy a részletek mind ki lettek törölve - hogy milyen ruha volt rajtad azon a napon, vagy, hogy mit mondtál valakinek, vagy, hogy mit gondoltál, amikor elhajtottál egy bár előtt és be akartál oda ugrani egy italra. Azok mind ki lettek törölve és az egyetlen dolog, ami megmarad, az az esszencia, a bölcsesség és a tapasztalás. Mindössze ez marad meg.

Az esszenciád megélése

Namost, itt van neked ez a gyönyörűséges tudat, ami csepeg - mert csordultig van ezzel a bölcsességgel (lerajzol egy cseppet). Hasonlatos ez ahhoz, mint ahogy a méhecskék építik fel az apró hatszögletű sejtszövetüket, vagyis a méhsejtstruktúráikat, a lépet, a kaptárakat. Ezzel a csodálatos nektárral egyre csak töltögetik a lépet és amikor az már teljesen megtelt vele, akkor ki akar onnan csordulni. De igazából csakis valami lényegesre, fontosra akar rácsseppenni - egy finom kekszre, vagy teasüteményre, vagy egy csésze teába - mert nem szeretne a padlóra cseppenni. Ugyanez a helyzet veletek is. Csak fejlődtek, fejlődtek és fejlődtek, csak gyarapodtatok, növekedtetek és növekedtetek. Itt az ideje ezt abbahagyni, befejezni.

Most annak van itt az ideje, hogy fogjátok - ezt az esszenciát, ezt a bölcsességet - és éljétek meg! Többé már ne töltögezzétek a mézet a lépbe, hanem kezdjétek el megenni barátaim! Most már tényleg, igazán erről van szó! Amikor befejezed a fejlődést, akkor elkezdesz Élni! Amikor abbahagyod a fejlődésre vonatkozó mentális erőfeszítéseidet, akkor a.) felismered, hogy mennyire természetellenes is volt ez az egész, b.) rádöbben, hogy mennyire beteljesületlen volt ez így és c.) felismered, hogy a valódi öröm az, ha - most már te és a Szellem - ez a bölcsesség vagy és megéled azt. Megéled azt.

A tudatod, a Szellemed meg akarja osztani veled ezt a bölcsességet. Meg akarja....ez nem a megfelelő szó. Meg akarja ezt most már tapasztalni.

A nektár, az esszencia betöltődött a lépbe, a kaptárba, a tapasztaláson alapulva és bölcsességgé lett párolva, csodálatos esszenciává lett párolva - lélek esszenciává - és most vissza akar térni a tapasztalásba. Azt mondhatjátok erre, hogy ez egy igen érdekes fejlődés, érdekes ciklus. De ahhoz, hogy ez így megtörténhessen, az kell, hogy az állatok eddig ismert fejlődés véget érjen. Nincs tovább mentális fejlődés.

Ez nem jelenti azt, hogy már soha többet nem fogtok elolvasni egy könyvet, vagy hogy nem mentek el egy újabb tanfolyamra, vagy nem tesztek semmit. Ez egyáltalán nem ezt jelenti. Hanem azt jelenti, hogy többé semmi okod sincs arra, hogy megpróbáld fejleszteni az Ént. Most már ez az egész az Én megéléseéről szól. És a kettő között óriási különbség van, mert amennyiben az összes forrásodat, energiádat és minden mást is a fejlődésnek szenteled, akkor semmid sem marad az életre. Most hozod össze ezt az egészet egymással.

Az elmének egy része ordítani fog: „*Na nem, én igazán, tényleg fejlett akarok lenni, fejlődni akarok és én ezt nem adom fel! Továbbra is fejlődni és fejlődni és fejlődni akarok!*” Drága barátaim, ez egy bizonyos ponton ugyanolyan, mint a saját farkát kergető kutya esete. Sehova sem fogsz így jutni. Mi történik a kutyával, ha egyszer utoléri a farkát? Lényegében, ha egy kutya utoléri a saját farkát,

akkor az teljesen lerombolja a kutya vágyait, álmait, törekvéseit, szenvedélyeit és minden mást is. Akkor a kutya lényegében széthullik, összeomlik. Tehát itt állunk ebben a helyzetben, amikor is nincs tovább szükségünk a fejlődésre. Ez most már a megélésről szól.

Egy páran most azt kérdezitek: „*De nem lehet, hogy Adamus egy trükkös kérdést adott nekünk? Nem azt akarja ezzel mondani, hogy azáltal, hogy megéljük az esszenciát, azzal, hogy magává az esszenciává válunk, azáltal, hogy a mirázst az élő tapasztalás részévé tesszük, ezek által mégis folytatjuk a fejlődést?*” Ti nagyokos filozófusok, a következőt mondom én nektek: Fejezzétek be ezt a fajta gondolkozást! Tényleg fejezzétek be! És ezt nagyon komolyan mondom! Tényleg! Fejezzétek be ezt a gondolkodást! Ez filozofikus makyo lószar és az egyetlen mód, ami által meg fogod tudni a választ erre a kérdésre az, hogy megteszed, megéled és azzá válsz! Ne gondolkozz rajta tovább! Ne szerkeszd ezt tovább, ne építsd ezt tovább!

Engedd meg, hogy ezek a most beérkező energiák szétépjenek - egy szerető módon. Jaj, nem - hát ez lehet jó! Ez lehet lenyűgöző! Ez lehet örömteli! Ez lehet nagyon felszabadító és ezek az energiák azért vannak itt, hogy ezt megtegyék. Hogy ezt megtegyék. Azért vannak itt, hogy elszeparáljanak, elkülönítsenek téged annak érdekében, hogy egészként és teljesként visszatérhess Önmagadhoz - mindezek a töredékek, szilánkok és a darabkák nélkül - hogy visszatérj a természetes állapotodba!

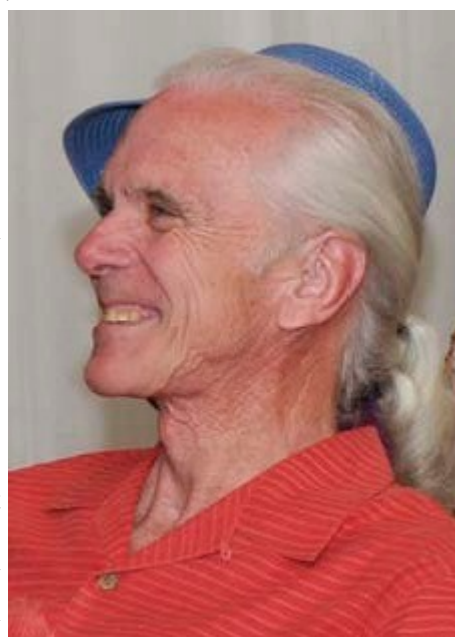
Természetesnek lenni

Jelenleg egy természetellenes - érdekes, furcsa, egyedi - de attól még egy természetellenes létállapotban tartózkodtok. Ez nem te vagy. Azt gondolod, hogy ez vagy te. Ezért is mondom azt, hogy „fejezd be a fejlődést”, mert ezzel semmi mást nem próbáltok tenni, csak az emberi építményt vagy szerkezetet próbáljátok fejleszteni. Valami olyat próbáltok fejleszteni, ami már a kezdetektől fogva eleve mesterséges volt. Ez egy érdekes tapasztalás. Nem azt mondom, hogy ez egy hazugság. Nagyon sok hazugság van beleágyazva, de önmagában véve ez nem hazugság. Mindössze egy tényleg nagyon furcsa tapasztalás volt.

De jelenleg a természetes létállapototokhoz tértek vissza, az Én Vagyok-hoz és ez nem az, aki most itt ül ebben a székben. Ez nem a jelenlegi személyiséged. A természetes állapotod...annak a személyiségnek egy része itt van, de sokkalta több ennél. Sokkal, de sokkal több ennél.

Egy pillanatra képzeld csak el milyen kötetlenül, szabadon élni! Egy pillanatra képzeld csak el milyen ennyire szabadon, kötetlenül élni! Ezalatt azt értem, hogy nem kötöz le semmi! (Adamus nevet) És van itt erre egy példánk. Kettes kamera, nézzük meg a kötetlenséget Onnál (Garret)! Gyerünk On! Ilyennek képzelsz egy Felemelkedett Mestert? Hát persze, hogy ilyennek! Nevet és mosolyog! Naná!

Képzeld el, hogy kötetlen vagy, hogy nem kötöz le semmi! Képzeld el, milyen is az, amikor nem kell végigmenned ezeken a találós kérdés játszmákon, hogy mit is kellene most tenned! Képzeld el, hogy nem kell átélned ezt a beszűkülést, összehúzódást, amit akkor érzel, amikor rádtör a félelem. Pont akkor, amikor van egy remek ötleted, amikor nagyon jól érzed magad és hirtelen - bumm - bejön a félelem! Képzeld el, hogy többé nem kell próbálkoznod az étellel! Tényleg nem! Nem

próbálsz fejleszteni magad, arra a sok régi szemétre alapozva, amit a szüleid, a tanáraid, az aspektusaid, az elmúlt életek és minden más ültetett beléd. Nem folytatod tovább azt a próbálkozást, miszerint: „*Neked fejlődnöd kell!*” Persze ők ezt más szavakkal mondták el neked: „*A helyes dolgot kell tenned! Jobbnak kell lenned! El kell érned dolgokat, teljesítened kell!*” Ez mind a fejlődésről szól.

Drága barátaim, még a spirituális tanítóitok is, még ők is azt mondták nektek, hogy fejlődnötök kell. Ó és ez nagy dolog volt - elmenni egy spirituális összejövetelre és előadni az „én fejlettebb vagyok nálad” című játszmát. Most menj csak el oda nyugodtan és mondd azt: „*Szarok a fejlődésre! Nem érdekel! Te pedig nyugodtan járd tovább a pokolba vezető utadat! (nevetés) Én a vonal végére értem. Számomra véget ért a fejlődés!*” És persze nagyon fura pillantást fognak rád vetni. Hát igen! A jövő héten lesz erre lehetőséged! És nagyon furcsán fognak rád nézni: „*Hú, ez meg honnan jött?*” És ez az, amikor azt mondd: „*Azért, mert én egy élő, lélegző esszencia vagyok. Élek és nem fejlődöm.*” Hm, abszolút.

Akkor egy pillanatra most képzeld csak el, hogy micsoda megkönnyebbülés jár azzal, ha abbahagyod a fejlődést. Még mindig marad egy részed, aki azt mondja: „*De hát néha, nagy ritkán mégis csak kell egy kicsi fejlődés. Nem akarom, hogy ez....*” Fel fogod ismerni, hogy a fejlődés egy célt szolgált. Ez az, ami forgásban tartott. Ez az, ami lehetőséget adott a tapasztalásra. De amikor eljutsz ide (a spirál középpontjára mutat), amikor visszatérsz Önmagadhoz....(Linda az órájára mutat) Á! Az idő nem jelent semmit! Most következik a záró beszédem, ami nagyon drámai! Linda meg az órájára mutogat a következő üzenettel: „*Adamus, mindenki fáradt.*” Nem, mindenki el van bűvölve, abszolút....a szemük csak azért van csukva és csak azért dőlnek hátra, mert annyira mélyen átérzik ezt az egészet. (nevetés)

A vonal vége. Térj vissza Önmagadhoz, ahol birtokolod az élő biológiádat, ahol az elméd megtisztult attól a rengeteg sok szeméttől és nehezeztől és a részletekről - és akkor hirtelen szembetalálsz magad az esszenciával. Akkor egyszerre csak találkozol a Lélek bölcsességével. És akkor ez a kettő összeölelkezik egymással, hiszen már korszakok óta azt hitték, hogy el vannak egymástól különülve és most rádöbbennek, hogy igazából soha nem voltak elkülönülve egymástól. Egybekelnek egymással.

Ehhez az kell...nem, nem kell Caudre. Ez nem a megfelelő szó. Ez a bizalomról szól. Arról, hogy megengeded az integrációt. A bizalom az, amikor képes vagy itt ülni egy három perces merabh-on és azt mondani: (vesz egy mély lélegzetet): „*Megváltoztattam egy-két energiát. Tudatot váltottam. Hű! És nem kellett rajta dolgoznom!*” Ez a bizalom. Ez a bizalom. És ez az, ami egyben megengedi azt, hogy az megtörténhessen.

Ez a bizalomról szól kedves barátaim, továbbá arról, hogy természetes vagy. Természetes vagy. A dolgok erőltetése nem természetes. A dolgokról való gondolkozás nem természetes. Nyerni próbálni az életben - nem természetes. A célok nem természetesek. A spirituális tanulmányok nem természetesek. Egyik sem természetes. Ez egy természetellenes állapot. Természetellenes egy olyan elmével bírni, ami nem ugyanazon a frekvencia szinten működik, mint a test. Ez természetellenes. Nem természetes úgy beszélni a testedről, az elmédről és a szellemedről, mintha ezek egymástól eltérő, elkülönült részeid lennének. Ezért is hívom én ezt TudatTestnek. Mert ebben mindegyikük benne foglaltatik.

Ez az egész inkarnációs és reinkarnációs ciklus nem természetes. Természetellenes. Azok érdekes tapasztalások voltak, de térj vissza a természetes létállapotodhoz! Térj vissza az energia természetes áramlásához! Térj vissza a szenvedés nélküli élethez, ahhoz az élethez, ahol nem azon gondolkozol,

hogy hogyan élj, ahhoz az élethez, ahol nem kell aggódnod a következő pillanat miatt, ahhoz az élethez, ahol teljességgel magadba lélegzed önmagad esszenciáját, ami mindig is ott volt.

Akkor vegyünk erre egy mély lélegzetet drága barátaim!

És igen, már nagyon várom az új professzor állványomat! Természetesen a jövő hónapban.

Akkor most, ahogy befejezzük ezt a Shoud-ot, vegyünk egy mély lélegzetet! Szerintem lesz egy kis zene is.

És grandiózus távozásom közepette arra emlékeztetnélek benneteket, hogy ebben a hónapban, amikor elkezdték érezni ezeket a megvilágosodásokat, szálljatok ki az elmétekből! Ne gondolkozzatok rajtuk! Csak engedjétek meg, hogy megtörténjenek! Végezzetek mirázst, szertartást a megbecsülések jeléül! És amikor elkezdted kétségbe vonni azt, ami tényleg megtörtént veled, amikor elkezdted azt kétségbe vonni - te magad személyesen - hogy tényleg képes vagy-e az életeden belül élni, hogy tényleg meg tudod-e engedni magadnak a tapasztalást, akkor csak vegyél egy mély lélegzetet és emlékezz, teljesen mindegy mit mondanak a híradóban a riporterek, minden jól van a teremtés egészében!

És akkor most drága barátaim az újbóli viszontlátásig - ami akár ma éjjel is bekövetkezhet - ha-ha-ha! - Adamus Vagyok, a ti szolgálatotokra. Köszönöm. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó